

midtersider **REKLAMEFOTO**
s.14 Jacob Langvad blander genrer

forbruger **CARSTEN JENSEN**
s.24 Om sproglig inspiration

indenfor **FESTER OG GÆSTER**
s.5 Kefir i ord og billeder

Foto | Mette Mørk

PANIKDAG

Panik! Anders Lund Madsen besøgte DJH før panikdagen for at indgyde de kommende praktikanter noget mangel på respekt for panikdag, redaktører og studerende fra RUC.

fokus

s.7-10

Tekst | Ole Hall

URENT TRAV

Studerende klager over Ekstra Bladet

Ekstra Bladet har snydt. Det mener de studerendes organisationer KaJ, KaJO og JR. Samstemmende klager de nu over Ekstra Bladets måde at rekruttere praktikanter på.

Sagen startede efter et åbent hus-arrangement hos Ekstra Bladet, hvor redaktør Bent Falbert inviterede særligt interesserede til en personlig samtale. Ifølge reglerne for praksisøgningen er det

forbudt, hvis det har karakter af en ansættelsessamtale.

Didde Elnif oplyser, at det konkret drejer sig om tre personer, som sikrede sig pladsen hos Ekstra Bladet inden panikdagen.

Bent Falbert afviser pure KaJ-formandens beskyldninger om urent trav.

"Det er ikke forbudt at tale med folk, og de, der har en særlig interesse for Ekstra Bladet, skal

have lov til at komme og snakke med mig om det!"

Spørgsmålet, der melder sig er, hvor meget der blev aftalt på Falberts kontor inden panikdagen. Ifølge Falbert selv blev der ikke skrevet kontrakt med nogen. KaJ mener dog, at der har været aftalt så meget på forhånd, at der er grund til at klage. Det er nu op til praktikudvalget at tage stilling i sagen.

Udover Ekstra Bladet langer de studerende ud efter Skandinavisk Film Kompagni. Filmselskabet har ifølge Elnif opfordret de studerende til at sende ansøgningen til gennemlæsning inden Panikdagen. Det er et brud på reglen om, at medierne først må få ansøgningerne på selve dagen.

De studerendes organisationer på de tre uddannelser har fået nok og vil nu forsøge at råbe praktik-

udvalget op ved samstemmende at klage. Sagerne bliver behandlet på næste praktikudvalgsmøde den 17. november.

Læs mere om praksisøgningens efterdønninger i avisen...

olehall@mail.djh.dk

Foto | Anders Birch

UDDANNELSE

Visioner. Minke, Bjerg og W til debattmøde om DJH og fremtiden. Det er småt med konkrete planer for nye tiltag. Men der bliver diskuteret.

indenfor

s.6

Foto | Kristian Brasen

FORMIDDAGSREDAKTØR

Tabloid. Bent Falbert sidder for bordenden på Ekstra Bladet og bestemmer, hvad der snakkes om over frokosten ude i Danmark. Portræt af manden bag avisen.

udenfor

s.18-19

INDENFOR

- s.2 short story
- s.3 leder
 - eksamen uden pensum
 - gode historier på tilbud
- s.4 DJH-prisen
- s.5 Kefir-fest
- s.6 studerende møder Bjerg, Minke og Henrik W.

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

- s.7 praktik? Tag med til USA, BBC og CNN
- s.8 RUC'erne har organiseret tyvstart
 - reportage fra panikdagen
- s.9 snyd på panikdagen
 - panikdagen til revision
- s.10 Panik som altid
- s.11 Tv-duel mellem praktikanter
- s.12 politisk journalistik – ikke på DJH
 - kaos på den gode historie
- s.13 journalist i fritiden
 - ny journalistuddannelse

UDENFOR

- s.14 midtersider: Fotograf Jacob Langvad
- s.16 fotojournalist ved tastene
- s.17 World Press Photo
 - CNN igen igen
- s.18 Portræt: Bent Falbert
- s.21 The Estonian way
 - Brügger
- s.22 DJH'er rapporterer fra Copa América

FORBRUGER

- s.23 telepriserne falder
 - inspirator
 - jour-kultur kalender
- s.25 bog anmeldelser: haderen, artiklen og tekst for videre
 - komne

DEBAT

- s.21 Debat
- s.22 klumme

Bag scenen

Imellem to hjerteslag. Pulsen suser i ørene.
 Nakkemusklene giver slip, så ansigtet vendes mod loftet.
 Struben snævrer sig sammen, og sveden springer frem.
 Øjenlågene sitrer.
 Om et uendeligt sekund går tæppet, og forestillingen starter.
 Projektorens lys beskytter scenen, og publikums åndedræt er langt væk.
 Nu sker det.
 Bevægelsen starter i hjernen og forplanter sig til resten af kroppen.
 Bifaldet brager og verden bevæger sig igen.

Minke, Bjerg og
 W om deres vi-
 sioner for DJH

indenfor

s.6

fotokollage: Anders Birch

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
 olof palmes allé 11 8200 århus n
 ibunker.journalistforbundet.dk
 ib@mail.djh.dk
 mobil 61 70 20 40

redaktionen

peter hammer (ansv.)
 maria frahm
 otto lerche
 asger juhl
 mille marie christensen

hammer@mail.djh.dk
 frahm@mail.djh.dk
 lerche@mail.djh.dk
 juhl@mail.djh.dk
 mille@mail.djh.dk

annoncer

peter hammer 61 70 20 40 hammer@mail.djh.dk

billedredaktører

anders birch birch@mail.djh.dk
 mette mørk mettemoerk@mail.djh.dk

bagsiden

mads zacho bagsiden@mail.djh.dk
 morten szygenda

layout & korrektur

redaktører & billedredaktører
 skribenter i avisen & helle aagaard

illustrationer

sisse sejr-nørgaard sissel@mail.djh.dk

stud.århus-ansvarlig

mille marie christensen mille@mail.djh.dk

oplæg

2000 eksemplarer 9 gange årligt.
 illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte
 ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter
 samt til journaliststuderende på sdu og ruc.
 citater, billeder og andet materiale fra bladet må kun
 bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

avistryk nord tel. 98 17 19 11

udgivelse

11. november 2004
 7. årgang nr. 8 - 1. oplag

næste udgave

idéudvikling i røret torsdag d. 16. november kl. 15.
 illustreret bunker udkommer næste gang d. 9. december
 med deadline for artikler d. 30. november.
 Deadline for annoncer er d. 1. december. Deadline
 for debatindlæg er 1. december.

INDENFOR

LEDER

PRAKTIKRODEO

Alle er afhængige af praktiksyste­met. Medierne, de studerende og uddannelserne.

Når man laver et system, må det være en forudsætning, at systemet skal være bæredygtigt. Alternativet er et ikke-system med enten uforholdsmæssigt meget administration eller wild west-tilstande. Når Buffalo-Bent Falbert slår saloondørene op og med snurrende seksløbere og klirrende sporer slæber sig forbi køen af skuffede ansøgere for at fejre ansættelsen med sine praktikanter, som han har valgt en uges tid i forvejen, ligner det mest det sidste.

Buffalo-Bent og andre er snarere symptomer på et mangelfuldt system end på råddenskab blandt ansættelserne. Alle er afhængige af systemet. Systemet er ikke bæredygtigt, fordi hverken medierne, de studerende eller uddannelserne hver især har lige vilkår. At medierne bryder reglerne og på forhånd hamstrer praktikanter betyder ikke nødvendigvis, at deres ansættelse er nogle snublende griske mennesker, som i en rus af kaffe og adrenalin får et kick ud af at slå deres egen rodeorekord for, hvor tidligt man kan ansætte en praktikant. "6.01, yeehaa!" Medierne får ikke ansøgningerne samtidig, og den enkelte ansættelses anstændighed afgør, om alle ansøgninger eller kun et par stykker – hvis nogen overhovedet – bliver læst. De er pressede.

De studerende bliver trukket i fra forskellige retninger. Det er svært at sige nej til at snyde, hvis man får tilbudet om en samtale før tid eller opfordret til at sende ansøgningerne på forhånd 'til almindelig korrektur', som Skandinavisk Filmkompagni så fliffigt foreslog på åbent hus. "Hvis jeg ikke snyder, går pladsen til én, der gør," er ræsonnementet. Med en klat snydelim på buksebagen kan man holde sig i sadlen i panikmanegen, og det benytter nogle sig forståeligvis af.

Uddannelserne er forskelligt skruet sammen til trods for, at de bliver kritiseret for at være for ens. RUC'ernes fordel i deres gennemsnitligt højere alder kan man dårligt skose dem for. Men deres medieværksted, hvor de kommer i 14 dages minipraktik på de samme medier, der slår praktikpladser op til panikdagen, er det svært at finde noget reelt fagligt argument for. Kritikken af DJH's 18 måneders praktik går på, at de sidste seks ikke giver andet end rutine til praktikanterne – det kan vente, til man er færdiguddannet – og billig arbejdskraft til medierne. At RUC'ernes 14 dage skulle give dem noget, de ikke får under den 'rigtige' praktik er en ganske urimelig påstand. Til gengæld kan medieværkstedet give dem et forspring i praktiksøgningen.

Ingen vil erkende, at det er argumentet. Men uanset hvad, sætter det DJH bagud i kampen om pladserne. Sandsynligheden er, at praktikansættelserne lettere kan føle sig sikre på en RUC'er, som de har set arbejde i 14 dage, end en nervøst svedende, neglebidende DJH'er efter 10 minutters befippet samtale på Panikdagen. Det er der ikke noget at sige til.

Man vil formentlig aldrig kunne konstruere et system, der gør det umuligt at snyde; åbent hus alene er en kæp i hjulet på den idé. Men et system, der er så sikkert og tilforladeligt, at det ikke længere er attraktivt at bruge tid og kræfter på at omgå reglerne er ikke utopi. Medierne skal kunne læse deres ansøgninger i ro og mag og holde nogle ordentlige samtaler, inden de begynder at drive kvæget sammen og praktikanterne i panikangst må sige ja og tak til det første og bedste tilbud.

For to år siden blev der nedsat en gruppe, der skulle arbejde på et nyt praktikansættelsessystem. Målet må være, at alle grundlæggende får de samme vilkår. Men gruppen har end ikke mødtes de sidste to år. Kom nu...

Et skridt på vejen ville være at afskaffe RUC's medieværksted. Når det er på plads, kan vi konkurrere på faglige og sociale kompetencer, eller hvor flotte bryster vi har. Og så kan de bare komme an, de ældgamle RUC'ere og Buffalo-Bent med sin lasso.

ib@mail.djh.dk

Tekst | Otto Lerche

PSEUDO-EKSAMEN

Eksamen uden pensum

Tre ud af 113 studerende dumpede i oktober samfundsfagseksamen. Ikke ret mange. Det kan måske skyldes, at de vidste, hvad de ville komme op i til eksamen. Meget beklageligt, erkender ledelsen

Eksamenssved, tynd kaffe og et inferno af håndskrevne A4 med notater. Det er hårdt at læse op til eksamen, og læseferier har deres helt egen rytme og indhold, som må stille de fleste studerende undrende over for betegnelsen ferie. Men da de studerende på 3. semester på DJH skulle prøves i halvandet års samfundsfaglig lydhørhed, var der ingen eksamenssved. De studerende vidste, at der stod økonomi på eksamensopgaven, og derfor behøvede de også kun at læse økonomipensum – godt en fjerdedel af det samlede pensum.

Blink og hints

"Jeg havde hørt fra de ældre studerende, at eksamen mange gange havde været økonomi. Og da jeg så hørte vores lærere sige 'sådan her kommer det til at være, HVIS det altså er mig, der stiller spørgsmålene'. Og så blink-blink." Sådan fortæller Sara Lilja Steensig fra 3. semester om tiden omkring eksamen.

"Jeg var ikke i tvivl om, at det blev økonomi, og derfor læste jeg kun på det."

På de samfundsfaglige forløb er undervisningen tilrettelagt som selvstudium ligesom på landets universiteter. Formen indebærer

en eksamen, som skal sikre, at de studerende har læst hele pensum. Men når de studerende – som på DJH – fire år i træk er blevet eksamineret i økonomi, og når lærerne antyder, at det igen i år bliver økonomi, mister eksamen sin funktion.

"Jeg synes, det er beklageligt, hvis det altså er korrekt, at man i fire semestre har trukket eksamensopgaver inden for det samme emne. Og det er beklageligt, hvis nogen underviserer over for de studerende har antydnet, hvad de kan komme op i," siger Henrik W. Jørgensen, der er leder af 1. delen.

Belejligt

Sara Liljas medstuderende har også undret sig over, at de kendte eksamensopgavens emne på forhånd: Var det mon en fejl fra underviserne selv, at de gav de studerende hints? Var det meningen for at holde dumpeprocenten nede? Eller var grunden, at det er mere bekvemt at engagere de samme (økonomi)undervisere for en periode, som indeholder både forelæsningsrækken, eksamen og rettelser af eksamensopgaverne, så skolen dermed ville blive fri for at hente lektorer i politik eller sociologi ind for at forestå eksamen? De spørgelystne studerende forventes

at forstumme, når eksamensformen sammen med resten af samfundsfagsdelen undergår en større reform.

Hånd om hints'ene

I 2002 nedsatte studienævnet et reformudvalg, som i den forløbne uge nedsatte et underudvalg, der skal koncentrere de reformistiske kræfter om 1. delens samfundsfag-, research- og workshopforløb. Akademiker-duoen, Flemming Svith og Roger Buch, arbejder i øjeblikket på en ny eksamensform i samfundsfag på 1. delen. Det har været bragt på banen at introducere en tre-dages eksamen og eksaminationer allerede på 2. semester som supplement til den nuværende på 3.

"Jeg ved, at Flemming Svith og Roger Buch har taget hånd om det, så man i fremtiden undgår disse ting," siger Henrik W. Jørgensen

Til orientering indeholder den nye eksamensform efter sigende ikke forelæsernes orientering om opgave og emne forud for eksamen.

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Cecilia Sejer

ARTIKELSALG

De gode historier på tilbud?

"Sælg ikke din artikel for billigt", lød budskabet fra Henrik Bruun, konsulent i Dansk Journalistforbund. Han gæstede den 20 oktober DJH med et grundkursus i, hvad du må og ikke må, når du sælger dine historier

Bijob er ikke forbudt juridisk. Vi skal som studerende bare vide, at vi konkurrerer med os selv, når vi går ud og sælger vores artikler for højstbydende. Lige om lidt er det os selv, der sidder og er færdiguddannede journalister, og mange

af os ender højst sandsynligt som freelancere. Så opråbet fra Dansk Journalistforbund er: Lad være med at sælge din artikel for billigt, det kan ikke betale sig, for du underbyder dine færdiguddannede kolleger, som du selv snart skal gøre selskab. Det kan vist ikke siges mere tydeligt. Og dog, for lige at strække pointen lidt ud. Det er sådan, at hvis du laver en opgave på DJH, som du synes er så fantastisk, at du vil prøve at sælge den, så er det okay. For så har du lavet den alligevel. Det er straks noget andet, hvis det er på arbejdsgiverens initiativ, at du går ud og laver en historie med henblik på at sælge den. Så må du faktisk ikke.

Men hvad skal man så tage for

en artikel? 300-350 kroner i timen skal du forlange, for det svarer til, hvad dine færdiguddannede kolleger får. Hvis du er i tvivl, når du står med artiklen i hånden og ikke ved, hvordan du skal håndtere Jyllands-Posten eller Berlingske, så få fat i tillidsmanden på det pågældende sted. De er forpligtede til at hjælpe dig.

"De er vores venner og Dansk Journalistforbunds forlængede arm, og vi får hjælp af dem", siger Henrik Bruun.

Hvis du vil vide mere om de konkrete priser for freelancere, så klik ind på www.kajnet.dk

cecilia@mail.djh.dk

NOTE

MI-T-afdelingen

IT-afdeling har taget James Bond-agtige metoder i brug for at gøre livet surt for indbrudstve på DJH. For et halvt år siden installerede afdelingen et særligt system, der fylder lokalet med tæt tåge, når alarmer går.

Dermed kan tyvene hverken se eller stjæle maskinerne.

En enkelt gang har tyve været på besøg og tågesystemet sat på prøve. Resultat var positivt: Tyvene havde kun fundet enkelte maskiner, og de dyreste at slagsen stod uberørte, da tågen lettede og Securitas ankom.

lerche@mail.djh.dk

NOTE

Nye formænd bag baren

"Lad være med at tro på, at der kan komme styr på det hele"

Det var afgående formand for Fredagsbaren, Lasse Rønlevs råd til sine to arvtagere, Kim Lykke Vester og nuværende næstformand, Martin Hansen. Den officielle overdragelse af kældersens systemnøgle foregår den 17. december.

Formandsskiftet er foregået efter er-der-ikke-nok-nogen-der-vil-være-formand-princippet og desuden helt uden gnidninger. En glad Kim Lykke Vester udtaler, at der ikke er tale om et generelt kursskifte i fredagsbaren, men han pointerer, at den nye ledelse vil satse på live-musik og toplos servering. Desuden udelukker han ikke - med en formands misundelsesværdige politiske tæft - at ølpriserne ikke falder.

juhl@mail.djh.dk

NOTE

Valg i studienævnet

De studerende, som fra den 1. oktober, skal sidde som repræsentanter i studienævnet, er blevet valgt. Repræsentanterne for skolens studerende indtil marts 2005 er: Didde Elnif 3. sem, Brian Mogensen 3. sem, Mette Munch 3. sem og Thomas Berndt 7. sem. Didde Elnif blev enstemmigt valgt som næstformand for studienævnet.

simon@mail.djh.dk

NOTE

Hvad kan du få for din artikel?

Efter informationsmødet med Henrik Bruun, faglig konsulent fra journalistforbundet, har Kaj lagt et skema ud på det verdensomspændende, som man kan bruge til at beregne, hvad man skal have for sin artikel. Skemaet præsenterede Henrik Bruun desuden også ved mødet. Det kan findes på www.kajnet.dk

simon@mail.djh.dk

NOTE

Davis Trads forlader DJH

Den tidligere ansvarshavende redaktør for Dagbladet Information David Trads har valgt at forlade DJH for at søge nye udfordringer på SDU. Ifølge SDU's hjemmeside skal David Trads per 1. januar varetage undervisningen i politisk journalistik, samfundsforhold og opinionsdannelse. Derudover er det planen, at han skal være med i udviklingen af nye journalistiske forløb og undervisningsmaterialer. David Trads var ansat på DJH i et halvt år, hvor han tog sig af den journalistiske undervisning på overbygningsskolen.

Det er anden gang inden for en kort periode, at SDU har kapret en ansat fra DJH. I starten af dette semester fratrådte Niels Krause-Kjær sin stilling som leder af 2. delen på DJH for at blive ny leder af SDU's journalistuddannelse.

helleaagaard@mail.djh.dk

NOTE

Posten skal ud

Illustreret Bunker sender nu ud til praktikanternes arbejdspladser, så de er sikre på at modtage avisen. Hidtil har redaktionen sendt ud direkte til praktikanternes hjemmeadresser, men har på grund af adresseændringer fået mange retur. Avisen fordeles fortsat blandt studerende og lærere på DJH, blandt studerende på SDU og RUC og sendes til størstedelen af redaktionerne på de danske medier.

lerche@mail.djh.dk

Tekst | Ole Hall Foto | Martin Stampe

PRISUDELING

Børnene tager DJH Prisen

MØGUNGER | Marie, Mette og Asbjørn var sammen med redaktør Kirsten Lykke Hansen på DJH for at modtage DJH Prisen 2004

Selvom man kun er 12 år, kan man godt have skrevet flere artikler og ledere. Og man kan også godt være prismetager

De unge mennesker fra Børneavisen modtog DJH Prisen 2004 og et rejsegavekort på 10.000 kr. Glæden hos redaktionsmedlemmerne var stor, da de fredag den 5. november blev hyldet i Frøberts auditorium på DJH. De fik ros for et rendyrket koncept: På Børneavisen er det børn, der skriver til børn.

Børnenes stemme

Med et rungende "hej" indtog 12-årige Asbjørn talerpulsten. Han gav sit bud på, hvorfor Børneavisen er blevet en succes.

"Vi har for eksempel skrevet om ulykken i Beslan og om mobning, fordi det er noget, vi børn gerne vil læse om. Det er os børn, der bedst ved, hvad der skal stå i avisen," forklarede han.

Journalist og redaktør på Børneavisen gennem 10 år, Kirsten Lykke Hansen, er enig med Asbjørn.

"Den eneste ekspertbistand hos os er børnene selv," fortæller

redaktøren. Hun er stolt over det skulderklap, branchen, med DJH Prisen, giver Børneavisen.

Ifølge rektor Kim Minke har Børneavisen fået prisen, fordi den udfører et vigtigt arbejde med at gøre børn bekendte med avismediet. En opgave den har løst med stort engagement.

"Der ville blive færre voksne avislæsere, hvis vi ikke havde børneavisen," siger Kim Minke.

Fremtidens journalister

Marie på 12 år har skrevet mange artikler og et par ledere til Børneavisen.

"Det er fedt at skrive ledere, for man kan fortælle alle, hvad man selv mener," siger hun med et stort smil.

"Og så får man slik til redaktionsmøderne og kommer i biografen for at skrive filmanmeldelser."

Men det er ikke kun for sjov, man er på Børneavisen. Mange bliver så bidt af avisarbejdet, at journalistdrømmene for alvor tager fat. Det skete for Marias storesøster, der var med til at starte Børneavisen for 10 år siden. Hun søgte ind på journalistuddannelsen i foråret, og fik positivt svar på prøven. Hendes journalistdrømme kan nu leve videre på DJH, hvor hun starter til februar.

olehall@mail.djh.dk

Foto | T. Kaare Smidt

FAGFESTIVAL

'Valget er dit' var overskriften på årets DJH Festival. Blandt de mange oplægsholdere var underviser i amerikanske forhold på Brandbjerg Højskole Mads Fuglede.

Fest med kammeraterne

Både de røde faner og den røde løber blev fundet frem til årets Kefir-fest. Under Stalins faderlige strede journaliststude-

åsyn kunne hundredevis af begejrende danse igennem til den lyse morgen. For hvor tit er det egentligt, at man bliver inviteret med til kongres i Den Øverste Sovjet?

RÆVERØDT PAR

BLITZ-ROMANTIK

KAMMERAT STALIN SIGER:
DRINKS TIL FOLKET
• ROM & COLA
• WHITE RUSSIAN
• BLACK RUSSIAN
• VODKA & JUICE
• GIN & TONIC
DRINKS 20 KR
SHOTS 15 KR

Selv om man normalt er gemt bag et kamera, er der vel ingen grund til ikke at starte årets Kefir-fest med en lille dørmands-romance. Katrine Damkjær, 2. semesters fotografjournalist, glædede sig i aftenens anledning til at svinge hofterne med pigerne. "Og som gammel ungkommunist er det her da dejligt nostalgisk!", kunne Katrine dele med læserne. Et hurtigt modetip var der også tid til, inden hun skulle videre på den røde løber. "Man kan sagtens ligne en million til 149 kr." Katrine havde fundet sin grønne jakke i Føtex!

Hele skolens herlige Daniel Shilemay var mødt op med yndige Kjersti Busterud fra Norge. Festen havde det nyforelskede par set frem til i lang tid. "Jeg er rødgløende marxist, og ikke en hel folkefront kunne holde mig væk," fortalte en feststemt Daniel. Han havde i aftenens anledning investeret i en forrygende herrehat i klassisk snit til 650 kroner, for selv om man kæmper for proletariatets diktatur, kan man vel godt sætte pris på kvaliteten. "Klassekamp holder 100%!" var de to turtelduer enige om, inden de forsvandt ud på dansegulvet.

PAS PÅ DRENGE!

Lene Steinbeck fra 3. semester strålede om kap med selveste den røde plads i en forførende drøm af en kjole i sort silke. Nærgående rødgardister skal dog tage sig i agt og kan godt holde fingrene for sig selv. "Jeg har en pistol gemt på mig," kom det kælent fra festens frække femme fatale.

BESØG FRA PROVINSEN

Anne Blume Schmidt, mediedarling og praktikant på Nordjyske Medier, var dukket op med sine gamle semester-kammerater, og havde i aftenens anledning mixet nyt og gammelt. "Blazeren har jeg arvet fra min mor, og kjolen har jeg købt i Randers," kunne hun fortælle om sit vovede outfit. "Jeg glæder mig til at få danset, men nu må vi lige se, hvem der byder mig op". Når man ligner en million, kan man godt tillade sig at være lidt kræsen.

DEN STORE RORGÆNGER HOLDER ALDRIG FRI!

"Jeg glæder mig altid til en god fest!," udbød Fredagsbarens generalsekretær Lasse Bekker spontant, da Illustreret Bunker opsnusede ham inden premieren på årets Kefir-brag. "Min yndlingsteoretiker inden for Marxismen må helt klart være Lenin. Det var jo ham, der startede det hele." Selv ikke Lenin kunne dog trække Fredagsbarens festkonge ud på dansegulvet. "Vi sømænd danser jo ikke," fik Illustreret Bunker lokket ud af Lasse. Og jo, medaljerne på jakken var ægte nok, hvis nogen skulle være i tvivl. De kommer hele vejen fra Bulgarien. "Når der er Kefir-fest, er der ingen smalle steder," lød det kækt fra Lasse, imens de sidste forberedelser kom på plads.

Møde med Minke

Mandag den 25. oktober kunne de studerende stille deres rektor spørgsmål

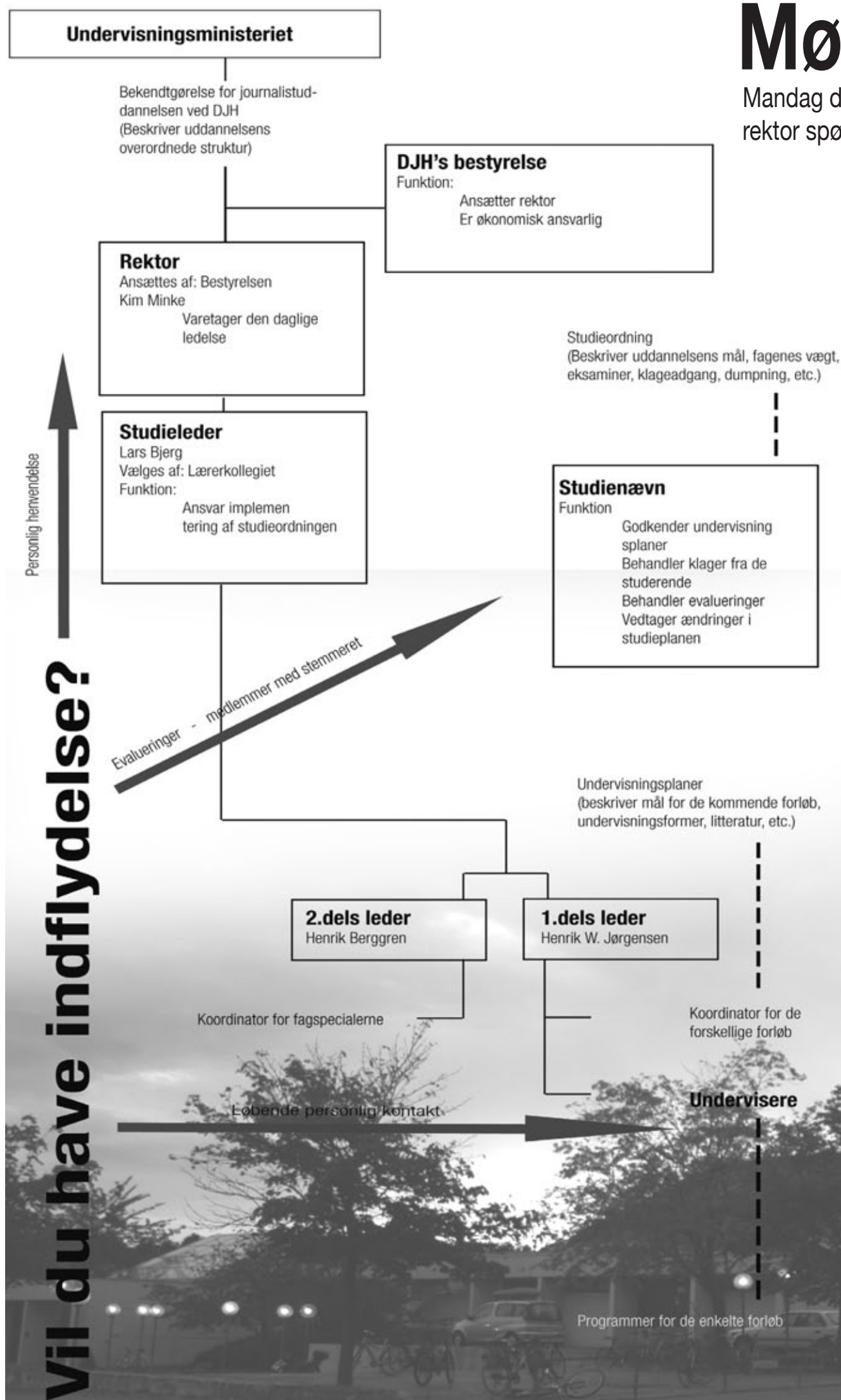
En gammel mødetradition blev genoptaget, da de studerende i oktober kunne forlænge deres skoledag med cirka en time for at stille spørgsmål til ledelsen. Kaj stod for arrangementet og havde i de studerendes anledning ophjælpet studieleder Lars Bjerg, 1.dels leder Henrik W. Jørgensen og rektor Kim Minke. Omkring 30 studerende havde taget plads i Frøberts Auditorium, og selvom dette tal må siges at være et sparsomt udvalg af skolens over 500 elever, var spørgsmålene rigelige: Kan man ikke ligeså godt lave SDU og DJH til den samme uddannelse? Panikdag skal den fortsætte, som den er nu? Hvorfor er Politisk Journalistik ikke oprettet som fagspecialie?

Opklaring eller forklaring

Fra Kaj's side var der lagt op til et debatmøde. Men mødet havde i lige så høj grad karakter af et informationsmøde, hvor de studerende kunne få opdateret deres viden om de ting, der foregår på skolen. Således forklarede Minke og kompagni, hvordan ledelsen siden 2002 har arbejdet på en reform af studieplanen. Den skal munde ud i en bedre integration mellem samfundsfag-, research- og workshopforløb på 1.delen, og i en omlægning af Den Gode Historie, som i den forbindelse mister sit gode navn. De tre forklarede også, hvorfor det er svært at lave om på den udskældte panikdag, og hvordan dagbogsskrivning i fremtiden kan sikre sammenhæng i de studerendes uddannelse.

Public service

En sporadisk gennemgang af punkterne fra mødet, ville sandsynligvis ikke skabe overblik over hverken mødets gang eller skolens nye tiltag. For alligevel at efterleve et fornuftigt public service-niveau bringer Illustreret Bunker en oversigt over skolens organer og dem, der trækker i trådene.

Vil du have indflydelse?

Midlertidige udvalg

Reformudvalget

Arbejder på en større reform af uddannelsen, som skal være klar i 2007. Udvalget fokuserer især på introforløbet, Den Gode Historie, som skal laves om at forbedre integrationen mellem 1.delens research-, workshop- og samfundsfagforløb.

Arbejdet skal munde ud i en ny studieordning.

Tekst | Martin Burlund Foto | David Høgsholt

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Ingen praktik i Guds eget land

Visumregler og amerikanske overenskomster gør det svært for DJH-studerende at få praktikplads i USA

INGEN ADGANG | Ingen DJH'er har indtil nu haft et praktikophold i USA på grund af de stramme visumregler. Hvis man vil opleve amerikanske skønheder, må man nøjes med at være turist.

I en lejlighed på Nørrebro i København sidder Christian Mailand. Han er fotojournaliststuderende på DJH og har afsluttet 12 måneder af sin praktiktid.

Det er ikke normalt for fotojournaliststuderende at være mindre end 18 måneder på sit praktiksted. Men Christian lavede en aftale med Sjællandske Medier, om at han kunne afbyrde sin praktik efter 12 måneder.

Det gjorde Christian. Han havde en drøm. USA.

Panden mod en mur

Hvis man vil til USA og arbejde, skal man inviteres af en organisation. Derudover skal ambassaden

godkende invitationen, og man skal til personlig samtale på den amerikanske ambassade i København. Det fortæller Marie Mønsted fra Fulbright Kommissionen. Fulbright Kommissionen er en dansk-amerikansk venskabsforening, som hjælper unge studerende med at komme til USA.

På deres kontor i Fiolstræde i København står otte tykke ringbind med visumregler. Alle former for ophold i staterne har sin egen kategori.

"De unge støder panden mod en mur. De kender ikke de stramme visumregler særlig godt, og så mister de modet og bliver hjemme i stedet", forklarer Marie

Mønsted.

Vejen til den amerikanske drømmepraktikplads er lang.

Op ad bakke

Christian begynder at sende e-mails med sin portfolio til forskellige amerikanske aviser. Den første avis, Christian får kontakt til, synes ikke om hans billeder. Det var ikke godt nok.

Den næste avis siger derimod, at de synes om hans billeder. Avisen har ikke prøvet at have udenlandske praktikanter før, men de er lune på idéen om at få Christian til USA. De fortæller ham, at han er velkommen på avisen.

Christian er glad, og nu er

han klar til at tage til det forjættede land. Men taskerne må blive hjemme. Ligesom Christian.

Forskellige systemer

Den amerikanske avis kender nemlig ikke til de regler, som DJH's studerende er underlagt. I de 12 måneder, hvor de journaliststuderende er i praktik i Danmark, modtager de en løn, der giver mange misundelige blikke fra almindelige SU-lønnede. Men de 6 måneder i udlandet er ulønnede, og den amerikanske avis må ikke lave aftaler med danske studerende om ulønnet praktikt arbejde. Det strider imod amerikanske overenskomster.

Så avisen må ringe til Christian og fortælle ham de kedelige nyheder.

Trods nederlaget ser han optimistisk på fremtiden. Han overvejer at tage orlov fra studiet, så han kan blive ansat i USA, uden om alt praktikbøvlet. Hvis det ikke lykkedes, tager Christian resten af sin praktik i Danmark i stedet for i Guds eget land.

burlund@mail.djh.dk

Tekst | Karen Clement

FOKUS: PRAKTIK

Udlandspraktik – regional eller international?

Hvert semester vælger flere studerende at tage et halvt år af deres praktik i udlandet. Pia Færing anbefaler, at tage på de mindre, regionale medier, men for en SDU'er lykkedes det at klare den på BBC

Hvis du overvejer at tage et semester af din praktik i udlandet, er der flere ting, du skal overveje: Kan du holde ud at være væk fra kæresten, vennerne og familien? Kan det løbe rundt økonomisk? Og ikke mindst, vil praktikvejlederen godkende stedet?

Tjek dig selv

Når du som DJH'er ønsker en plads på et sted som BBC, skal du være forberedt på et nej. Pia Færing anbefaler ikke, at man tager i praktik på et af de store medier i udlandet.

"Praktikanterne er ikke godt nok rustet til det. Det kræver viden om det samfund, man skal formidle nyheder til. Hvis der skal gøres undtagelser, så skal det være fordi, den enkelte elev har en særlig tilknytning til det land, det drejer sig om," forklarer hun.

Anbefalingen lyder, at man skal vælge et regionalt medie. Men det er også en mulighed at tage sagen i egen hånd og kæmpe sig til en plads, der kan opfylde ens fremtidige drømme. Det gjorde Emma Louise Laycock fra SDU. Hun tog et halvt års praktik på BBC i London.

"Det er meget vigtigt, at man gør sig klart, hvad det er, man vil med udlandspraktikken. Jeg vidste, at jeg i fremtiden kun vil lave udlandsstof, så for mig var det det eneste rigtige. Jeg kendte én, der gav mig navnene på to medarbejdere på BBC, der kunne hjælpe mig, og så tog jeg den derfra. Jeg gjorde det meget klart for dem, at jeg ikke skulle være kaffejenter eller chauffør," fortæller hun.

Forhindring eller fordel?

Det er ikke kun de seks måneder i udlandet, man skal overveje nøje.

Man skal også kigge på de forhindringer, opholdet kan stille for ens videre praktik- og jobsøgning i Danmark.

"Hvor meget kan et dansk medie bruge seks måneder på et sladderblad i Mexico til," spørger Emma retorisk.

Det må være op til det enkelte praktiksted, men Emma havde sine besværligheder; da hun skulle have de sidste seks måneders praktik hjemme i Danmark. Ikke på grund af kvalifikationerne, men fordi hun kun kunne tilbyde sig selv i et halvt år. Det problem vil en DJH'er med 18 måneders

praktik ikke have.

Det gode og det dårlige taget i betragtning, vil Emma anbefale praktik på et stort medie i udlandet til alle, der kan magte det.

"Man kan ikke generalisere, og jeg vil mene, at det udelukkende kommer an på den enkelte. Kan man sproget? Har man kendskab til kulturen?"

Emma fik sine sidste seks måneders praktik på Radioavisen, og i dag bor hun i London, hvor hun arbejder på BBC.

karenc@mail.djh.dk

Tekst | Karen Clement Illustration | Sisse Sejr-Nørgaard

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Er du konkurrencedygtig?

Ingen præ-praktik på DJH. Hvad der virker som en umiddelbar fordel for RUC'erne, bliver ikke en mulighed for DJH'ere

"Medieværksted" en mulighed, der kun findes for studerende på RUC. En måneds tid inden panikdagen, er de journaliststuderende fra RUC på to ugers besøg hos et medie, for at afprøve journalistikken i den virkelige verden. Det er et emne, der har fyldt meget til åbent hus arrangementerne op til panikdagen. Flere steder udtrokkede medierne, at de havde været meget glade for deres mediepraktikanter.

Erfaringer fra det virkelige liv

De studerende kan havne på alt fra Vejle Amts Dagblad til Politiken. De har dog mulighed for at ønske bestemte medier.

"Uanset hvor de to uger bliver tilbragt, får de studerende meget ud af forløbet. De får lov til at lave rigtigt journalistisk arbejde og de bliver coachet mere end praktikanterne normalt gør," forklarer Merete Breilev, studienævnssekretær på RUC.

Lone Olsen, praktikvejleder på Jyllands-Posten, mener, at det er

vigtigt, at de kommende praktikanter har praktisk erfaring:

"Det handler om at have været aktiv. At man kan dokumentere, at man kan skrive i det virkelige liv og ikke kun til læreren."

Lone Olsen forklarer, at det er altafgørende, at man kan se på cv'et, at den pågældende har udøvet journalistisk virksomhed udenfor skolen:

"Vi ansatte en RUC'er, der havde haft sin mediepraktik hos os, men det var ikke kun derfor, vi valgte hende. I hendes tilfælde var det lige så vigtigt, at hun havde skrevet flere artikler til Information."

Har RUC'erne et forspring?

Lone Olsen kunne godt forestille sig, at det er en fordel, at have været i medieværksted der, hvor man søger den egentlige praktik:

"Konkrete erfaringer er et plus, og i vores tilfælde er det ingen ulempe, hvis de erfaringer er draget på Jyllands-Posten," siger hun. To ud af Jyllands-Postens tre praktikanter fra RUC har været på

avisen i forbindelse med medieværkstedet.

Studerende på RUC Louise Zabell mener også, at der godt kan være sammenhæng mellem medieværkstedet og praksisøgningen. Hun var selv på Politiken i medieværksted, og er efterfølgende blevet ansat der som praktikant. Hun mener, ordningen er en god mulighed for, at RUC'erne kan vise deres værd. Det må de også have gjort, for ud af de fem RUC praktikanter, der er blevet ansat på Politiken, har de tre haft deres medieværksted der.

"RUC'ere har været i dårlig kurs, og nu har vi en mulighed for at vise, at vi kan noget," mener Louise Zabell.

Merete Breilev afviser, at der skulle være en sammenhæng. Breilev oplyser også, at RUC selv har lavet statistik over forholdet mellem de to, og den viser, at der ikke findes nogen sammenhæng. Det har dog ikke været muligt at se denne statistik.

DJH'ere skal se indad

Praktikvejleder på DJH Pia Færing har ikke tænkt sig at anbefale medieværksted som en mulighed for DJH, selv om hun mener, at RUC'erne er bedre rustede end

DJH'erne:

"Det har ikke kun noget med medieværkstedet at gøre. RUC'erne har fordel af, at de i snit er fire år ældre end DJH'ere og har et fag ved siden af journalistik."

Pia Færing råder DJH'ere til at se indad og ikke blive ved med at fokusere på det, de andre har: "Vi kan ikke havne i en situation, hvor de tre journalistuddannelser skiftevis bliver nødt til at "forhøje" for at være de bedste," siger hun.

karenc@mail.djh.dk

MANGLENDE FAKTA

Redaktionen har søgt aktindsigt i de dokumenter og den statistik, der fra RUC's side, kan påvise en evt. sammenhæng.

Redaktionen søgte i tide, men papirerne var endnu ikke modtaget ved redaktionens slutning.

De angivne fakta i artiklen bygger på telefonopkald til de pågældende RUC'ere.

Tekst | Karen Clement Foto | Anders Birch

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Haagerup hapsede tvillingerne

Den er god nok. Der er to. De gik i folkeskolen sammen, gymnasiet sammen, startede på DJH sammen og nu skal Journalisthøjskolens yndlingstvillinger, Anne og Line, også i praktik sammen

Da hele praktikræset tog sin begyndelse, var Anne og Line ikke helt sikre på, om de var dårligere stillet, fordi de ser ens ud.

"Vi var bange for, at det kunne gå hen og blive en ulempe, at vi er tvillinger," fortæller Anne.

De snakkede lidt med Pia Færing, der opfordrede dem til, at spille på, at de er udklækket fra samme æg. Anne forklarer:

"Jeg tror, at praktikstederne finder det fascinerende, at vi er tvillinger. Jeg brugte det i min ansøgning, der havde overskriften "Fang en tvilling"."

Mange tror, at fordi pigernes udseende er det samme, er de også ens på indersiden, men det er, i følge dem selv, slet ikke tilfældet.

"Vi er faktisk meget forskellige, det mener vores venner også."

Det, der til at starte med kunne virke som et minus endte med at være et plus. Alle de steder tvillingerne søgte, ringede dem

DOBBELT OP | Nordjyske Medier er godt klar over, at de har fået begge tvillinger. Det er Line til venstre og Anne til højre.

op. Det gælder, foruden Nordjyske, som løb af med sejren, også Politiken, som de begge sendte en ansøgning til.

Man kan godt blive i tvivl om, om Nordjyske Medier rent faktisk er klar over, at det er to forskellige piger, de havde inde til samtale. Måske troede de bare, at de havde den samme inde to gange?

"Nej, de er godt klar over, at vi er to," griner Anne.

"Vi har været oppe og interviewe Ulrik Haagerup til Bunkerens engang, så han har set os før."

Om det er bevidst, at de to piger har søgt til samme by eller ej, så har de i hvert fald besluttet, at det nu skal være slut med at bo sammen. Det har de ellers gjort hele deres liv. Så de næste 18 måneder af tvillingerens liv kommer til at byde på udfordringer af både den ene og den anden art.

karenc@mail.djh.dk

Tekst | Jens Sillesen

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Snyd uden konsekvenser

Hvis du går og tænker på at snyde for at få den rigtige praktikplads, skal du vide én ting: Selvom du bliver opdaget, får snyderiet ingen konsekvenser

Det sker ved næsten hver Panikdag. Studerende sender ansøgninger direkte til praktikstederne eller omgår reglerne på anden måde. Alligevel er der ingen sanktioner for snyderne.

Praktikvejleder på DJH Pia Færing mener ikke, de studerende skal straffes for de klare regelbrud. Faktisk ville det være umuligt at straffe de studerende for at bryde reglerne, fordi praktikpladsaftalerne er et privat arbejdsretligt forhold, og ikke noget DJH som sådan kan blande sig i.

"Hvis jeg efterfølgende nægtede at godkende en praktik-

tid, fordi man har skaffet sig en praktikplads uden om systemet, ville jeg nok tabe sagen i undervisningsministeriet."

KaJ siger nej

Heller ikke KaJ ønsker, at det skal have konsekvenser for de studerende, hvis de bliver taget i snyderi.

"Vi skal ikke løbe rundt og være bussemænd for hinanden," siger KaJ-formand Didde Elnif.

Hun mener ikke, det ville være rimeligt at stille de studerende til ansvar. I følge KaJ-formanden

ville det ikke gavne nogen, hvis de studerende blev straffet. Det ville ikke afholde folk fra at sende de ureglementerede ansøgninger alligevel.

Snyd kan være en boomerang

Selvom den studerende kan være heldig at få en fordel i forhold til de øvrige ansøgere ved at sende en ansøgning uden om systemet, er der også en risiko ved det. Praktikstedets reaktion.

Nyheds- og reportagechef på Berlingske Tidende, Christian Jensen har været praktikansvarlig

de seneste to Panikdage og vil se negativt på en ureglementeret ansøgning.

"Den journalistik, som Berlingske Tidende står for, er ordentlig og redelig. Det er ikke i tråd med avisens journalistiske værdier at indsende ansøgninger uden om systemet."

Christian Jensen har dog endnu ikke modtaget nogen "ulovlig" ansøgning. Det passer med Pia Færings opfattelse af problemets omfang. Hun mener, det er minimalt.

sille@mail.djh.dk

Regler for den koordinerede praktik søgning

- ▶ Praktikansøgningen må ikke ikke afleveres til medierne inden panikdagen.
- ▶ Medierne må ikke gennemføre samtaler, der kan have karakter af ansættelsessamtale inden panikdagen.
- ▶ Overtrædes reglerne kan praktikudvalget uddele advarsler til medierne. Første advarsel har ingen direkte konsekvens. Anden advarsel betyder udelukkelse fra den koordinerede søgning i et år, og tredje advarsel betyder permanent udelukkelse.
- ▶ Overtrædelse af reglerne har ingen konsekvens for de studerende.

Kilde: Praktikvejleder Pia Færing

Tekst | Jens Sillesen

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Panikdag stødt på grund

Alle er utilfredse med panikdagen. Studerende, praktiksteder og uddannelserne. Alligevel sker der intet med den. Praktikudvalget har nedsat en gruppe, der skal komme med forslag til forbedringer, men den har ikke holdt et eneste møde i de to år, den har eksisteret

Praktikstederne ønsker bedre tid til at læse ansøgningerne. De studerende er bange for, at deres ansøgninger ikke bliver læst. Det hele er kaotisk og uoverskueligt. Alligevel har ingen af de ansvarlige konkrete forslag til en ændring af Panikdagen.

Praktikudvalget, der har det overordnede ansvar for dagen, nedsatte for to år siden et firepersoners panikdagsudvalg, der skulle komme med forslag til forbedringer. Udvalget fungerer på den måde, at hvis en af de fire personer får en holdbar ide, så vil vedkommende kontakte de andre. Udvalget har endnu ikke afholdt

et møde.

Utilfredse studerende

Formanden for KaJ, Didde Elnif, mener ikke, at ordningen er tilfredsstillende, som den er nu, men har heller ikke et bud på, hvordan panikdagen burde være.

"Vi skal stadigvæk forsøge at finde en løsning," siger hun.

Samtidig opfordrer hun de studerende til at komme med nye forslag.

Hos Berlingske Tidende er begejstringen for panikdagen også til at overskue.

"Det er en utilstadelig måde at forvalte de studerendes kvalifikationer, ambitioner og drømme på."

Sådan lyder det fra Christian Jensen, der er praktikansvarlig på Berlingske Tidende. Han er utilfreds med den måde, tingene kører på.

Alt er endevendt

Christian Jensen så gerne, at man fik ansøgningerne tirsdag eftermiddag og kontaktede de studerende onsdag morgen.

Tanken om at give praktikstederne ansøgningerne for panikdagen giver ifølge Pia Færing, praktikvejleder på DJH, ikke megen mening.

"Det ville bare rykke panikdagen frem," siger hun og begrundet det med, at praktikstederne ville kontakte de studerende så hurtigt som muligt.

"Hvis Magasin holdt udsalg, og du fik lov til at komme en time for alle andre, så ville du gøre det."

Christian Jensen erkender da også, at det ville kræve bedre disciplin blandt praktikstederne.

Anonyme ansøgninger

Tanken om anonyme ansøgninger falder heller ikke i god jord hos Pia Færing.

Arbejdsgiverne nægter ifølge hende at acceptere anonyme ansøgninger, og hun mener, det ville være umuligt at gennemføre. De studerende ville for eksempel kunne henvise til artikler, der kunne findes på Infomedia, og kontrolarbejdet ville være uoverskueligt.

Panikdagen har, som den ser ud nu, praktikvejlederens opbakning.

"Det er det mindst onde og det bedste, vi kan gøre," siger Pia Færing.

"Vi har diskuteret de første 150 forslag i praktikudvalget, men vi har ikke fundet noget bedre."

sille@mail.djh.dk

Tekst | Asger Juhl Foto | Thomas Løkfælt

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Sanktioner vil skabe kaos

Medier, der ikke følger spillereglerne på panikdagen, kan blive udelukket fra den koordinerede praktik søgning. Men sker det, vil det skabe kaos i hele systemet, vurderer KaJ

PIA FÆRING | Panikdagens bolde holdes i luften

Medierne følger ikke altid spillereglerne, når de skal ansætte praktikanter.

I et brev til praktikstederne har praktikvejleder, Pia Færing, truet med at udelukke de snydende medier fra den koordinerede praktik søgning. Det vil i praksis betyde, at de pågældende medier stadigvæk må have praktikanter - bare de finder dem selv.

"En situation, hvor et stort medie bliver udelukket fra systemet vil skabe kaos," vurderer KaJ's repræsentant i praktikudvalget, Jeppe Dong Abrahamsen.

Eksempelvis kan et stort dagblad, som er suspenderet fra praktikordningen, ansætte deres praktikanter en uge før selve pa-

nikdagen.

"Det vil skabe to parallelle praktiksystemer, og det er uholdbart," udtaler Jeppe Dong Abrahamsen.

Reelle sanktioner

Hvis praktikudvalgets sanktioner vil skabe et uholdbart kaos, er det så realistisk, at de nogensinde vil blive håndhævet?

"Ja," lyder det fra KaJ's repræsentant.

"Stramme regler er nødvendige for den præventive effekt. Hvis sanktionerne skal tages alvorligt, er det vigtigt, at vi er rede til at bruge dem. Desuden ville det også skabe kaos for selve mediet, da det er vanskeligt selv at finde interes-

serede studerende."

Aldrig aktuelt

Heldigvis vil det aldrig være nødvendigt at fore sanktionsmulighederne ud i livet. Det vurderer Jeppe Dong Abrahamsen:

"De medlemmer af praktikudvalget, der repræsenterer branchen, vil først gå til deres bagland, gøkke ulodige medier i hovedet og sørge for, at de retter sig ind."

Indtil videre holder prognosen stik.

Begrænset mandat

Praktikudvalget har aldrig effektueret straffeaktioner over for et

praktiksted, men det har også kun et indsnævret mandat. Udvalget kan udelukke medier fra den koordinerede praktik søgning, men kan ikke egenhændigt fratage et medies licens til at have praktikanter - det er i sidste ende Undervisningsministeriets afgørelse.

"Ministeriet har aldrig truffet afgørelse i sådan en sag. Derfor ved jeg ikke, om vi reelt kunne fratage et medie sin praktikgodkendelse, men min umiddelbare vurdering er, at det kunne vi ikke, bare fordi et praktiksted har snydt med praktikantansættelserne," forklarer Pia Færing.

juhl@mail.djh.dk

Tekst | Martin Thimes Langballe Foto | Søren Østerlund

FOKUS: PRAKTIKSØGNING

Panik som altid

Der var egentligt ikke noget nyt ved Panikdagen. Det var den samme spænding, glæde, fortvivelse, lettelse, småsnakken i de lurvede kroge og storsnakken i vandrehallen

Panik er mange ting. Du kan fremkalde panik, handle i panik, skabe panik, undgå panik eller gå i panik. Men det er ikke kun panik, der hænger i luften alt for tidligt om morgenen på dagen, hvor praktikpladser skal fordeles. I behagelig øjenhøjde og med genskær fra DJHs betonvægge, mødes de forhåbentligt kommende praktikanter af en blanding af spænding og fremsynede forventninger. De fleste smil er beherskede og tilbageholdende. Mange venter stadig på det første opkald, der ikke er fra mor, men der er flere, der allerede har en samtale i at se frem til.

Tidligt ude

Bunkerens er endnu ikke overbefolket, da den første praktikant er ansat. Allerede klokken tolv minutter over syv kan Signe Lønholdt fra DJH skrive under på en kontrakt. Hverken hende eller TV2/Fyn havde åbenbart brug for særlig lang betænkningstid. Jo nærmere klokken kommer på otte, jo mere skiller stemningen sig i tre. Der er de, som allerede har aftaler om samtaler, dem med tavse telefoner og den heldige skare af studerende, der allerede har sikret sig en praktikplads. Christian Bækholm fra RUC hører til den sidste gruppe:

"Ekstra Bladet ringede tidligt, og klokken 8 havde jeg allerede fået min praktikplads. Lige bagefter ringede de fra Urban og ville have mig til samtale, så jeg kom virkelig i tvivl, om jeg skulle have sagt ja til Ekstra Bladet så tidligt."

Christian er tydeligt mærket. Han ser søvngig og lettet ud. Søvngig, fordi han ikke har sovet hele natten, og lettet, måske fordi han allerede har tanket den første ol hos Ida.

Morfin i systemet

I vandrehallen er de fleste blikke

rettet mod fuldt opladte mobiltelefoner, med lydstyrken på max. Ofte slynger bunkerens vægge lyden af en overraskende høj ringetone videre ud i lokalet. På de blå betonbænke sidder flere og flere og stirrer ud i luften, og rundt omkring dem står en anseelig mængde studerende og nærmest griner. En af dem er Pernille Lytzen fra DJH:

"Det er helt perfekt. Jeg har fået TV2/Nyhederne, min første prioritet," fortæller hun med et

næsten saligt smil. Et smil der få timer inden ikke var helt så saligt, ja måske faktisk slet ikke var der:

"Jeg blev indlagt på Skejby Sygehus i nat. Jeg havde smerter i maven," fortæller hun, og konstaterer med et tørt overskud, at det har været noget af en lortemorgen. "Det var ret hektisk. Jeg fik 'orlov' fra hospitalet klokken halv syv i morges. Der havde jeg 39 i feber. Jeg har også fået en del morfin."

Måske er det hemmeligheden? Morfin. Rubrikken kører

allerede på Ekstra Bladets lystavle på Rådhuspladsen i København: "Studerende doper sig inden praktiksamtaler"

Tavshed og lettelse

Klokken er allerede tættere på frokost end mange bryder sig om. De sidder der stadig. Blikket rettet orne-skarpt mod mobiltelefonerne. Dem med de tavse telefoner. "Har jeg satset og tabt?", er de ord, deres ansigter siger. Imens skriger

andres blikke af lettelse. Der er heller ingen grund til at holde noget som helst tilbage, hvis man lander sin 1. prioritet:

"Det gik faktisk meget nemmere, end jeg havde troet, at det ville," forklarer Troels Trads fra DJH. Det er også nemt at sige, hvis det er lykkedes at overbevise P3 om, at man er Ugens Uundgåelige og mere til. Troels ser ikke ud som om, han er klar over, at det er overstået. Men det er det. For ham. Men på grænsen mellem formiddag og middag, er der dog mange, der stadig ikke har fået en praktikplads. De fleste, der sidder tilbage uden en underskrevet kontrakt, har dog ikke været i så gunstig situation som Ida Maria Just Nielsen fra DJH. Hun har nemlig sagt "nej tak" til en praktikplads. Et andet sted trak:

"Det var lidt vildt i maven, da jeg sagde nej. Men jeg vidste, at det var det rigtige at gøre," fortæller hun om tilbuddet fra Kriminalforsorgen, og fortsætter:

"Jeg vil hellere satse, end ende med en praktikplads jeg egentlig ikke har lyst til."

Idas satsning faldt heldigt ud. Dagen efter panikdagen var hun til samtale hos Scleroseforeningen i København, som hellere end gerne ville ansætte hende.

Hænderne dybt i lommen

Den store tavle, den eneste mulighed for at overskue hvor der endnu er ledige pladser, bliver studeret minutløst. Over middag er desperationen ved at omklamre de praktikløse.

"Har de ikke ringet endnu?", "Vil du crashe?", "Hvad gør du så?" lyder spørgsmålene i et væk. Men det er tydeligt, at mange har svært ved at svare. Sådan er panik-dagen desværre. Der er ikke drømmepladser til alle. Det er der dog i fredagsbaren, hvor øllene bliver drukket i glæde eller med et sorgmodigt "op-på-hesten-igen-blik" dybt fokuseret mod bunden af glasset. Og så hjem. Med hænderne dybt begravet i lommerne. Den helt modsatte retning af de studerende med en kontrakt i tasken. Med hænderne strakt mod loftet, kan de sige farvel til deres medstuderende og goddag til 6, 12 eller 18 måneders praktik.

OVERSTÅET | For to timer siden, fik Christian Bækholdt fra RUC en praktikplads på Ekstra Bladet. Han har allerede drukket den første ol i kantinen.

TRAVL MORGEN | Selv ikke en indlæggelse på Skejby Sygehus kunne forhindre Pernille Lytzen fra DJH i at lande en praktikplads på TV2/Nyhederne.

NEMMERE END FORVENTET | Troels Trads, DJH, havde drømt om en plads på P3. Det fik han.

IKKE HELT SLUT | DJH'er Ida Maria Just Nielsen måtte vente en ekstra dag, før hendes praktikfremtid var sikret.

DUEL | Lasse og Henrik står ryg mod ryg. Den ene vil lave lokal-TV - den anden landsdækkende TV.

Du skal i gang med at søge praktikplads. Du vil gerne lave TV. Men hvor skal du søge? Lasse og Henrik går på 5.semester og er begge i praktik på TV. Til gengæld er der stor forskel på, hvad de laver

Tv-duel: Lokal eller National?

Fordommene feg gennem den kolde novemberluft, da de to praktikanter Lasse og Henrik mødtes til en snak om, hvordan det er at være tv-praktikant.

Lasse er praktikant på TV2/Østjylland, mens Henrik befinder sig hos DR i livsstils-afdelingen, og de kunne hurtigt blive enige om, at der er stor forskel på, om man er i praktik på en lokal eller en landsdækkende station. De kom også med gode råd til fremtidige praktiksøgende.

Hvorfor søgte I praktik på TV?

Henrik: "Her kan jeg få lov til at lege, både med billeder og lyd. TV på skolen var sjovt og spændende, og det havde jeg lyst til. Det har levet helt op til forventningerne. Jeg får lov til at lave utrolig meget, og jeg får lov til at tænke i nogle baner, som jeg ikke troede, jeg kunne få lov til at lave TV i."

Lasse: "Fordi jeg kan få lov til at lave nyheder.

Jeg fandt ud af, da jeg startede, at jeg vitterligt ingenting kunne. Jeg ville gerne lave nyhedsjourna-

listik, og det her er et godt sted at lære de basale ting. Jeg valgte det også, fordi man her kommer ud og oplever noget og har en afvekslende hverdag."

Henrik laver i øjeblikket "Rabatten" på DR, og her skal han producere et eller to længere indslag om ugen. Han påpeger, at det er meget forskelligt, hvad han laver:

"Jeg har været med til at caste folk til "Kender du Typen", været med til at lave "Tema Lørdag" og "Hvad er det værd?" Man er selv med til at bestemme, hvad man vil lave. På "Rabatten" kan man få lov til at lege ufattelig meget. Det er virkelig de kreative vinkler, man får udfordret."

Lasse laver nyheder, og han skal lave et indslag pr. vagt:

"En typisk dag starter med et redaktionsmøde. Derefter ideudvikler vi og laver aftaler, og så er det ud og optage. Sidst på dagen redigerer vi og laver speak, og så skal det på skærmen."

Både Henrik og Lasse får lov til at redigere, men de får altid hjælp af en tekniker. De har også været på kursus i speak- og stemmetræning.

Lasse:

"Jeg tror, mange bliver tiltrukket af Danmarks Radio bare på grund af navnet. Ofte ender praktikanterne med at producere en masse, som aldrig når til fladen."

Henrik:

"Der er selvfølgelig en risiko for, at man bliver glemt, jo større stedet er, men det har jeg ikke oplevet. Tværtimod er jeg blevet overrasket over, at jeg er blevet betragtet som en medarbejder fra første dag. Det er ikke vigtigt for mig, at der står DR på væggen. Det handler om, at jeg får lov til at lave det, jeg har lyst til."

Henrik:

"Jeg har en fordom om, at lokal TV er uinteressant. Hvor meget nyhedsstof kan der være i en region? Hvor relevante nyheder kan man lave?"

Lasse:

"Det er aldrig et problem for vores redaktør at finde nyheder. Vi er heldige at være i en region med flere store byer. Det er da ikke altid, at jeg finder de nyheder, jeg

skal dække lige relevante, men uddannelsesmæssigt er det en fordel, at jeg laver noget hver dag, jeg er på vagt. Og på en lokalstation er der også tid til at fortælle og lege med billederne. Vi fortæller den lille historie og gør den stor"

Hvad mener I, er den vigtigste ballast, I får under praktikken?

Lasse:

"De journalistiske redskaber og færdigheder, vi lærer. Og de kan bruges i alle medier, ikke kun til TV-journalistik. Man lærer at tænke journalistisk."

Henrik:

"Troen på at man er god nok, respekt fra kollegaer og bekræftelse i det, man laver."

Kan I anbefale tv-praktik?

Henrik:

"Helt sikkert. Men man skal gøre sig klart, hvilken slags TV, man kunne tænke sig at lave."

Lasse:

"Ja, TV er ikke bare TV. Der er kæmpe forskel på lokal TV og landsdækkende TV. Det skal du have med i dine overvejelser inden du søger."

miar@mail.djh.dk

Lasse Christiansen

- ▶ Praktikant på TV2 Østjylland
- ▶ 24 år
- ▶ Fra Randers
- ▶ Går på 5. semester og skal være i praktik på TV2 Østjylland i 18 måneder.
- ▶ Der er i øjeblikket syv praktikanter på TV2 Østjylland.

Henrik Biskjær

- ▶ Praktikant på DR Livsstil
- ▶ 23 år
- ▶ Fra Viborg
- ▶ Går på 5. semester og skal være i praktik på DR livstil i 18 måneder.
- ▶ Der er i øjeblikket fem praktikanter på DR i Århus, fordelt på forskellige afdelinger.

Politisk Journalistik – ikke på DJH

Politisk Journalistik er strøget fra listen over fagspecialer, fordi skolen mangler undervisere. De studerende er overraskede, for specialet har de sidste år været blandt de mest søgte

Politik gennemsyrrer journalistik. Ikke kun i avisernes analyser fra Christiansborg, men i stort set alt - fra den lille lokalhistorie til den forkromede kulturreportage kan man finde politiske fragmenter. Alligevel har de studerende på uddannelsens sidste del ikke længere mulighed for at specialisere sig i politisk journalistik.

"Vi har kun et begrænset antal specialer. Derfor kan vi ikke dække alt, og uanset, hvad vi udbyder, vil der være nogen, der savner noget," siger Henrik Berggren, der er leder af journalistuddannelsens 2. del.

Prioriteringer i ledelsen

Jeg er enig i, at dansk politik er et meget vigtigt område, og der er flere grunde til, at det ikke er udbudt. Vi skulle ud og hente en ny underviser ind, og så valgte vi i stedet at se det som en anledning til at lave en udskiftning i udbudet," siger Henrik Berggren, som er leder af skolens 2. del. Udskiftningen gav plads til et fagspeciale

i kultur.

De har ellers kæmpet med at finde en underviser til forløbet. Niels Krause-Kjær, som var den oprindelige underviser og tovholder, er som bekendt flyttet til Odense. Efter hans afsked varetog Roger Buch undervisningen i samarbejde med den tidligere chefredaktør på Information David Trads. Men det var kun en midlertidig løsning, og da udbuddet i efteråret skulle offentliggøres, var David Trads på vej til en stilling på SDU, og Politisk Journalistik blev nedlagt.

Simon Bendtsen studerer på 7. semester, og han har netop valgt mellem de udbudte fagspecialer. Han savnede Politisk Journalistik.

"Jeg synes, at dansk politik er meget vigtigt. Der er jo nok større sandsynlighed for, at jeg kommer til at arbejde med et eller andet politisk i Danmark, end at jeg bliver korrespondent i Afrika. Jeg er noget forbavset over, at det ikke blev oprettet, men det er selvfølgelig en prioritering".

Buch vil bredt ud

Det var lektor i samfundsfag Roger Buch, der blev bedt om at stå for Politisk Journalistik. Han har i det forgange semester kørt forløbet, som har høstet roser blandt de studerende.

"Jeg var positiv over for en gentagelse af forløbet, men ved nærmere eftertanke sagde jeg nej tak. Det gjorde jeg, fordi jeg ser det som min primære opgave at udvikle undervisningen på 1. del. Hvis man skal gøre en indsats og har to mulige steder, så vil jeg - udtrykt lidt firkantet - hellere gøre det i forhold til 130 studerende end 20. Senere, når jeg har fået fod på 1. delen, vil jeg bestemt være åben overfor at gentage fagspecialet," siger samfundsfagskoordinatoren, Roger Buch.

Hans prioriteringer synes unægteligt fornuftige, og opgraderingen af samfundsfag på 1. delen er blandt skolens indsatsområder. Har man alligevel lyst til at beskæftige sig med politik på 8. semester, er muligheden der.

"Verdenspolitik og Krig, Krise

og Katastrofe har et klart politisk element. Det er jo heller ikke sådan, at Politisk Journalistik er væk for evigt. Man kunne sagtens forestille sig, at det kommer tilbage," udtaler Henrik Berggren.

Politisk Journalistik igen

Hvis Berggrens forestillinger bliver til virkelighed, og Politisk Journalistik kommer tilbage, vil det sandsynligvis glæde mange studerende. Politisk Journalistik har nemlig været et af de mest søgte fagspecialer de sidste to år. Niels Krause-Kjær har i mange år stået for undervisningen, men også da Roger Buch i samarbejde med Informations tidligere chefredaktør David Trads tog over, var specialet populært. Men Simon Bendtsen og hans medstuderende må altså i denne omgang sætte den politiske lærelyst i bero. Egentlig havde Simon spidset blyanten til et kryds ved Politisk Journalistik, men nu håber han i stedet på at skulle specialisere sig i Krig, Krise og Katastrofe.

FORMÅL

- "Det formelle formål er at give de studerende forudsætninger for at forstå overordnede sammenhænge i dansk politik og give dem kritisk forståelse for forskellige genrer i den politiske journalistik. De skal kunne sætte dansk politik ind i et historisk perspektiv og dermed få indsigt i de nye skillelinjer i dansk politik - også set i europæisk/globalt perspektiv"

STUDERENDE DER HAR VALGT POLITISK JOURNALISTIK/ANTAL STUDERENDE PÅ ÅRGANGEN

Statistik:	
► 2002, efterår (seks specialer)	33/120
► 2003, forår	ikke udbudt
► 2003, efterår (fem specialer)	7/98
► 2004, forår	34/98
► 2004, efterår	32/118

lerche@mail.djh.dk

Kaos på Den Gode Historie

For halvdelen af holdene på Den Gode Historie var de sædvanlige betongrå omgivelser mandag den 11. oktober byttet ud med lyse lokaler i Mejlgade. Der var dømt idéudviklingsdag med KaosPiloterne

Overskriften var "idéudvikling", da KaosPiloternes hold 10 og 1. semester fra DJH mødtes. Målet var at give DJH'erne nye metoder til idéudvikling og et konkret tema til den afsluttende artikelserie. Samtidig var det en mulighed for KaosPiloterne til at afprøve deres kunnen.

En god ide

Det er første gang, at journaliststuderende på Den Gode Historie og KaosPiloterne arbejder sammen. Både DJH'erne og KaosPiloterne var tilfredse med dagens udbytte.

For KaosPilot Casper Andreassen var dagen relevant på flere områder. Det gav ham muligheden for at afprøve sin kunnen i det virkelige liv - et vigtigt led i uddannelsen.

"Det var meget lærerigt for mig både som person og som KaosPilot. Selvom vi KaosPiloter altid bestræber os på at komme ud og

afprøve det, vi læser i bøgerne, lærer til forelæsninger og over os på i vores 'safe-space', har dette samarbejde givet os et indblik i, hvordan den virkelige verden tager imod os. Hvilke krav der stilles. Hvad der virker, og hvad der ikke virker."

For DJH'erne var det en mulighed for at få nogle andre input end de sædvanlige. Signe Markvad, 1. semesterstuderende på DJH, synes, at dagen forløb godt.

"Samarbejdet med KaosPiloterne er en fantastisk idé. De er kreative mennesker, der har givet os nogle andre inputs end dem, vi er vant til i det daglige. Vi fik nogle nye værktøjer til idéudvikling. Derudover virkede det meget inspirerende at være i nogle andre lokaler."

Formålet med de kreative øvelser, som dagen startede med, var at få de studerende i 'åbent modus'. Dårlig energi skulle pakkes væk, og inspirationen skulle råde. For

Signe Markvad lykkedes det.

"De forskellige øvelser vi startede med fremkaldte den kreative nerve. Historiefortællingerne gav en masse gode associationer."

Fortæl en løgnhistorie

Den første halvdel af dagen blev brugt på at afprøve forskellige metoder for idéudvikling. En af metoderne var at fortælle en løgnhistorie af to minutters varighed, mens sidemanden tog noter.

En eller to 'piloter' var tilknyttet hver gruppe DJH'ere. Efter at hele gruppen havde været igennem øvelsen, var det tid til højtlesning. KaosPiloten læste sætninger fra hver historie højt, mens DJH'erne noterede mulige temaer.

Senere blev forskellige emner diskuteret, og de uundværlige post-it's blev taget i brug. Idéer til artikler blev noteret. Derefter blev de gule lapper placeret under forskellige kategorier som; svær,

let, uoriginal og original.

Efter syv timers intensivt samarbejde med KaosPiloterne kunne de journaliststuderende fatte penen og begynde på artikelserien.

Mere tid, tak

Udgangspunktet for dagen var, at begge parter skulle have udbytte af dagen. For Casper Andreassen var udbyttet meget konkret.

"Jeg har lært meget af dagen, både af mine egne refleksioner og af den feedback, jeg har modtaget. Det har lært mig noget om, hvordan jeg tackler min rolle som studerende, kontra det at stå og agere som konsulent i en virksomhed."

Udover konkrete idéer til artikler, var formålet med mødet, at lære DJH'erne nogle generelle idéudviklingsteknikker, der kan bruges senere i uddannelsen.

"Historiefortællingerne, hvor vi gik fra de konkrete historier til temaer, åbnede virkelig for

idéstrømningerne. Jeg kan sagtens forestille mig, at det er noget, jeg vil gøre brug af senere," fortæller Signe Markvad.

Programmet var stramt, fordi begge parter skulle have have noget ud af projektet. Det gjorde programmet lidt for presset, fortæller Signe Markvad.

"Der var nogle ting, der ikke fungerede så godt på grund af den korte tid, vi havde til at arbejde med vores egen idé. Forløbet burde have været to dage. En dag med KaosPiloternes metoder i centrum, og en dag med idéudvikling på artikelserien i centrum."

Endnu er det usikkert, om de kommende 1. semester studerende kommer til at samarbejde med KaosPiloterne. Ifølge ny koordinator på Den Gode Historie Asbjørn Slot Jørgensen er der endnu ikke planlagt et samarbejde, men han håber, det bliver muligt.

andersl@mail.djh.dk

SDU: Ny journalistuddannelse uden praktikløn

Syddansk Universitet har en ny kandidatuddannelse på tegnebrættet. Bliver den en realitet, skal 25 studerende ud i et halvt års ulønnet praktik. Et stort problem påpeger journalistforbundet, der allerede nu vil meddele SDU, at det vil møde modstand, hvis den ulønnede praktik bliver gennemført

Nu skal journaliststuderende til at arbejde gratis. I hvert tilfælde hvis det står til SDU, der har planer om en to årig journalistuddannelse med et halvt års ulønnet praktik. Et tiltag Dansk Journalistforbund ikke bifalder.

"Vi har en fast aftale med arbejdsgiverne omkring lønnet praktik, så kan der ikke bare komme en ny journalistuddannelse med ulønnet praktik," siger næstformand Fred Jacobsen.

Heller ikke hos de tre journalistgrupper KaJO i Odense, KaJ i Århus og JR i Roskilde bliver planerne om den nye journalistud-

dannelse godt modtaget. "Vi er opmærksomme på problemerne omkring uddannelsen og er klar til at reagere med det samme, hvis det bliver aktuelt," siger formand for KaJO Mette Boysen

SDU-leder forstår ikke kritikken

Niels Krause-Kjær leder af journalistuddannelsen på SDU er uforstående overfor kritikken. Han begrundet det med, at uddannelsens indhold, og altså også den ulønnede praktik, endnu ikke er fastlagt.

"Dem, der allerede er imod

planerne i Odense, skyggebokser, for intet er helt defineret endnu," siger Niels Krause-Kjær. Dansk Journalistforbund vil dog allerede på næste bestyrelsesmøde meddele SDU, at det er meget imod den ulønnede praktik. "Beslutter de sig for den ulønnede praktik vil de ikke få opbakning fra os, og de vil blive nødt til at gå uden om det eksisterende praktiksystem for at skaffe praktikpladser," siger Fred Jacobsen.

50 ekstra journaliststuderende

Cand.public B som den nye uddannelse skal hedde, er et tilbud til bachelorer fra samfundsvidenskabeligt, humanistisk, naturvidenskabeligt eller sundhedsvidenskabeligt fakultet.

Her skal de blandt andet have et semesters introduktion til det journalistiske håndværk, et semester med fordybelse i samfundsjournalistik eller politisk journalistik og et semester med ulønnet praktik.

I løbet af vinteren vil studieordningen for den nye kandidatud-

dannelse blive helt færdig. Bliver den godkendt af ministeriet, regner SDU med at optage mindst 25 studerende i 2005 og optrappe til 50 studerende fra 2006.

Mille@mail.djh.dk

Se iøvrigt næstformand i KaJ Jeppe Dong Abrahamsens debatindlæg om den nye SDU uddannelse på side 22

Når værket bliver drevet af lysten

Ulønnet, men taknemmeligt. Illustreret Bunker har talt med tre journaliststuderende, hvor fritid, interesser og studium smelter sammen

Privatundervisning i arabisk, 2. Divisions fodbold og JP Århus er på hver deres måde kombinationen af interesser, fritid og studium for tre journaliststuderende.

For Mads Zacho, 2. semester på DJH, er interessen for fodbold og tjansen som skribent for Århus Fremad's hjemmeside en kærkommen lejlighed til at forene elementer fra undervisningen og lidenskaben til fodbold.

Arbejdet med hjemmesiden består i at skrive optakt til kampene med holdopstillinger, lave kampreferater og løbende have kontakt med personer omkring holdet; primært cheftreneren for at få opdateringer om skadede spillere.

"Så jeg bruger i høj grad teknikkerne fra studiet, når jeg skal interviewe og elementer fra kritisk fornuft. Det er måske på et lavt niveau, men se det fungerer i praksis er bekræftende," fortæller Mads Zacho, der udover skriveriet for Århus Fremad også er skribent på Illustreret Bunkers allestedsnærværende bagside.

Mads Zacho tilføjer, at sportsjournalistik nok ikke er det højeste niveau fagligt set.

"Det er selvfølgelig fedt at blive citeret i fodboldprogrammet onside på TV3, men det bør ikke ryge i kategorien kritisk journalistik," siger Mads Zacho med et selvransagende smil og tilføjer, at området giver plads til sproglige

klicheer, hvilket et enkelt klik på hjemmesiden bekræfter.

Arabisk fornøjelse...

Privatundervisning i arabisk to timer om ugen og rejser til både Irak og Afghanistan er for Puk Damsgård, 3. semester SDU, et ønske om at dygtiggøre sig i en bredere forstand og en forhåbning om at beskæftige sig med Mellemøsten senere.

"Snævert set er det jo i sig selv ikke studierelevant, men årsagen er, at jeg brænder for Mellemøsten og efter rejser til både Irak og Afghanistan, føler jeg, at jeg står bedre rustet i mine fremtidsmuligheder som journalist ved at tage timer i arabisk. Så på den måde er der en bagtanke med det," fortsætter Puk Damsgård, der også er chefredaktør for RUST, universitetsblad for SDU, Odense.

...tværs på århusiansk

Stud. Århus er et samarbejde mellem JP Århus på den ene side og studerende fra handelshøjskolen, universitetet og DJH på den anden side. Hver onsdag bringes to til tre sider i avisen om det, der rører sig på den studiemæssige front i Århus.

For Anders Lai, studerende på 1. semester og for nylig startet på stud. Århus, er det lysten til at lave journalistik, der driver værket.

"Det er ulønnet, det jeg foretager mig, så det er i udgangspunktet ren og skær interesse. Selvfølgelig med den ene forhåbning om at blive bedre til at skrive," fortæller Anders Lai, og glæder sig til samarbejdet med studerende fra andre retninger end DJH.

"Det skal blive blive spændende at se, hvad de har at byde på," fortsætter den nye skribent, der endnu har sin første artikel i stud. Århus til gode.

Tiden er fri

For de tre studerende er det en fritidsmæssig rover at have gang i forskellige aktiviteter. Mads Zacho nøjes med kampreferater af hjemmekampene.

"Det vil tage alt for meget af min tid, hvis jeg skulle sidde i en bus til udekampene. Så vil det få karakter af en sur pligt, og det er jo ikke formålet med det."

Puk Damsgård tor ikke sætte tal på, hvor mange timer af ugens fritid der går med fordybning i Mellemøsten.

"Konkret bruger jeg to timer om ugen på arabisk, men derudover går der meget tid med at holde sig orienteret om Mellemøsten, og så selvfølgelig bladet RUST. Til tider føler man, at døgnen er for kort, og måske forsømmer jeg noget, når jeg siger 'nej tak' til andre ting. På den anden side ved jeg ikke, hvad jeg går glip

STUD. I ÅRHUS | Anders Lai har fart på både når han har fri og studerer. Siden midten af oktober har han været skribent for JP Århus.

af," pointerer Puk Damsgård. Anders Lai mener, at det ikke er to uafhængige størrelser, men to sider af samme sag.

"Det er jo ikke sådan, at jeg forsømmer noget. Jeg betragter jobbet ved Stud. Århus som et privilegium. At få lov til at skrive noget, som ender andre steder end på Quickplace, er en fornøjelse."

Fælles for alle tre er selvfølgelig hensynet til CV'et. Men det er mere en sidegevinst end spekulation.

"Selvfølgelig er det nærliggende, at jeg søger en praktikstilling, hvor jeg henviser til mit CV,

men det er slet ikke sikkert, at det kommer i betragtning," siger Puk Damsgård.

Mads Zacho nævner, at kampen om praktikpladserne er hård, så CV'et har betydning. Men det primære er lysten, der driver værket.

"Og så er stemningen betydelig bedre til en fodboldkamp end ved skolearbejdet," slutter Mads Zacho med et glimt i øjet.

mortenp@mail.djh.dk

Tekst | Anders Birch Foto | Jacob Langvad

"Det hele behøver ikke at være så fotojournalist-agtigt"

Du må ikke være bange for at sprænge rammerne, udfordre dit fotografi og dig selv. For det skal være sjovt at fotografere, siger en færdiguddannet fotojournalist. I dag beskæftiger hans sig først og fremmest med reklamefotografi

Da Jacob Langvad for godt fire år siden begyndte i praktik på BT, troede han stadig, at han skulle være avisfotograf. Men efter et ophold på den italienske produktionsskole Fabrica har det mest drejet sig om reklame og modefotografi.

Jacob Langvad bor i København, er 27 år og fotografierer primært for fotoagenturet Blink, der skaffer reklamejobs til en håndfuld unge danske fotografer. De står for alt det praktiske, mens han fotografierer.

"Det handler om at se muligheder i sit fotografi, springe rammerne og blande de forskellige genrer," fortæller Jacob Langvad.

"Det er bare fotografi, der

interesserer mig. Alle former. Undtagen World Press sort/hvid krigsfotografi. Traditionelt fotografi er røvsygt".

Se internationalt på dine muligheder

Men det betyder ikke, at dokumentarfotografi er uinteressant. Man skal bare undgå, at det bliver traditionelt og for gennemprøvet, så det kommer til at ligne alle de billeder, man har set før. Endnu et krigsoffer. Jacob lægger vægt på, at man skal turde eksperimentere med formatet, med stilen og med farverne. Udfordre genrerne. Der er ikke nogen grund til at blive fastlåst i sin udtryksform, for det

kan nemt smitte af på de slags job, man opsøger.

"Der er mange dygtige danske fotografer, der i dag lever af næsten ingenting, fordi de kun ringer til fagbladene eller dagbladene for at få jobs. På det punkt har mit ophold på Fabrica været super vigtigt. Der opdagede jeg, hvor mange muligheder der er for en færdiguddannet fotograf. Se internationalt på dine muligheder, få nogle kontakter og prøv at kontakte nogle af de ekstremt mange magasiner, der findes", siger Jacob.

Fotojournalister med fordele

Hvis du vil have succes, bliver du nødt til at udvikle din egen stil.

Der er alt for mange fotografer, der ligner hinanden. Og det gør det kun sværere at sælge sig selv, hvis ingen kan se forskel på, det du laver, og det man ser på tryk alle vegne. Det gælder om at bruge, de fordele fotojournalister har.

"Vi kan for eksempel lave reklamefotografi med større troværdighed end de reklamefotografer, der er vokset op i et studie", fortæller Jacob Langvad. Fotojournalister er vant til at tage billeder af virkeligheden og bruge de ting, man tilfældigvis omgiver sig af. Reklamefotografer, der er vokset op ved konstant at have alt det tekniske under kontrol, begrænser sig selv. Dermed ikke

FABRICA

- ▶ er en italiensk internationalt anerkendt produktionsskole.
- ▶ stiller gratis lejlighed, lommepenge og skolegang til rådighed til hver elev. Til gengæld producerer eleverne reklame for store firmaer uden beregning.
- ▶ har mange linjer, blandt andet:

musik
fotografi
video
tegneserie
webdesign

sagt, at teknikken ikke behøver at være i orden.

"Billeder skal være smukke. Selvfølgelig må motivet godt være grimt, men det skal være lækkert lavet. Man skal have sit udstyr i orden. Det forstyrrer kun øjet, hvis billedet ikke er ordentligt udført," fortæller Jacob.

Sjovt at fotografere

Da hovedopgaven for et par år siden skulle laves, valgte han at tage til Hawaii. For det skal være sjovt at være fotograf. Derfor op søger han de fotoopgaver, hvor han føler sig godt tilpas. De steder som tiltaler ham.

"Et billede behøver ikke at være dårligt, bare fordi det ikke redder verden. Jeg har det godt, når jeg laver flotte billeder," fortæller Jacob. Han lægger vægt på, hvor vigtigt det er, at man bliver ved med at lave billeder for sig selv. Ellers mister man gejsten.

Da Jacob startede på Fabrica, troede han, at reklamefotografi skulle være autentisk. At man ikke må pille ved virkeligheden. Men det gik hurtigt op for ham, at man med reklamen kan være med til at skabe sit eget univers.

"Når man er ti mennesker afsted for at fotografere mode, behøver man ikke at finde sig i, at det er gråt, kedeligt efterårsvejr.

Man kan gøre meget med en god lyssætning," fortæller Jacob.

"Reklamefotografi åbnede op for en helt ny verden. Det kræver egentlig bare interessen. At man klør på. Ser muligheder. Det hele behøver ikke at være så fotojournalist-agtigt."

birch@mail.djh.dk

JACOB LANGVADS FORBILLEDER

- ▶ Joel Sternfeld
- ▶ Philip-Lorca diCorcia
- ▶ Taryn Simon
- ▶ Andreas Gursky
- ▶ Nadav Kander
- ▶ Thomas Struth

STORE BOGDAG

Med uhørte rabatter

Kun på DJH

Onsdag 24. november
kl. 11.30 til 13.30.

Husk penge eller Dankort
Gaver til dig selv • Gaver til andre
Husk en stor indkøbstaske
Restoplæg • Nedsættelser
Klassikere til halv pris eller mindre

Forlaget
AJOUR

www.djh.dk/ajour

Danmarks Journalisthøjskole
Olof Palmes Allé 11
8200 Århus N.
Tlf. 89 440 440

UDENFOR

NOTE

Højholt inspirerer

Lektor, mag.art. og ph.d. Carsten Madsen forsvarer fredag den 12. november kl. 13.00 sin doktorafhandling ved Aarhus Universitet. Afhandlingens titel er »Poesi, tanke & natur: Per Højholts filosofi og digtning«.

Per Højholt døde den 16. oktober i år og bliver af mange betragtet som en af de største danske digtere. I 1982 blev han tildelt Det Danske Akademi's litteraturpris.

karenc@mail.djh.dk

NOTE

Hvideruslands Journalistforbund får EU-pris

Europa-Parlamentets Sakharov-pris er netop blevet uddelt til Journalistforbundet i Hviderusland. Det er en prestigefyldt pris, der bliver givet til mennesker eller organisationer, der har ydet en særlig indsats for demokrati, menneskerettigheder og ytringsfriheden. Dansk Journalistforbund har gennem det sidste halve år aktivt støttet det hviderussiske forbund via Udenrigsministeriets naboskabsprogram.

simon@mail.djh.dk

NOTE

Journalister fra Kaliningrad og Litauen til Danmark

Det Baltiske Mediecenter (BMC) sender 16 journalister fra Kaliningrad og Litauen på kursus i Danmark. Kurset vil blive afholdt 5.-11. december i Svaneke, og fokus vil være på etik og undersøgende journalistik. Deltagerne vil også få mulighed for at besøge Bornholms Tidende, de regionale TV-2 stationer og DR.

karenc@mail.djh.dk

NOTE

Danske seere vilde med det amerikanske præsidentvalg

Onsdag morgen hvor det amerikanske præsidentvalg blev afgjort kørte tv'et i mange danske hjem og kaffestuer på arbejdspladserne. Ifølge TV2 steg seertallet mellem klokken 7 og 9 med 70 procent fra et snit på 211.000 seere til 359.000 seere.

olehall@mail.djh.dk

NOTE

Årets avisside kåret

Danske Dagblades Forening har kåret Ekstra Bladets dobbeltside fra i sommer til årets avisside. Med titlen »Buksevand til Italien, havde Ekstra Bladet lavet et opslag om de danske roere, der vandt guld ved OL. Ekstra Bladet fik af priskomiteen ros for at have skabt en side i særklasse, hvor både farver, rubrik, billeder og bokse spillede utrolig flot sammen. Ud af 236 indsendte avissider var Ekstra Bladets side den eneste, der fik en guldmedalje.

olehall@mail.djh.dk

NOTE

Fremtidens medieuddannelser skal debatteres

DJs uddannelsesudvalg har besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal danne et overblik over medieuddannelserne. Desuden skal udvalget byde ind med nye ideer til fremtidens medieuddannelser. Udvalget skal blandt andet se på muligheden for en mediebachelor, som skal være et sammensat forløb på de forskellige uddannelsessteder, deriblandt DJH. Et bud på en harmonisering af praktikforholdene står også på uddannelsesvalgets ønskeliste. Udvalget kommer som konsekvens af evalueringen af journalistuddannelserne.

simon@mail.djh.dk

Tekst | Dorte Stenbæk Foto | Mie Nygaard Schärfe

FOTOJOURNALIST

Fotojournalist ved tasterne

Simon Jeppesen var i praktik som fotojournalist på Jyllands-Posten, men brugte tre måneder ved tasterne i stedet for bag linsen

”Jeg kan skidegodt lide at skrive, og jeg har også altid skrevet”. På trods af glæden for at skrive, valgte Simon Jeppesen uddannelsen til fotojournalist for godt tre år siden.

Praktikstedet blev Jyllands-Posten, først i Århus derefter i København. Da der pludselig manglede en skribent på kulturredaktionen for en tre måneders periode, så Simon en chance for at prøve kræfter med noget nyt.

”Jeg ville gerne prøve, hvordan det var at være skrivende. Og jeg ville gerne prøve at være ude sammen med en fotograf,” fortæller Simon, der nu er tilbage i Århus for at tage det sidste år af sin uddannelse.

Grønt lys fra ledelsen

Efter at have checket med både Pia Færing, Søren Pagter og fagforbundet valgte han at lægge kameraet fra sig i tre måneder og i stedet spidse pennen.

Og selv om billederne nu skulle udtrykkes med ord, så lærte han noget om det at være fotograf. Som skrivende fik Simon nemlig muligheden for at se avisens andre fotografer arbejde.

”Det var sjovt at se, hvor forskellige de var. Nogle ville vide alt om historie og vinkel, andre intet. Nogle snakkede med dem, de tog billeder af, andre ikke. Nogle var usynlige og hurtigt væk igen, andre tog sig god tid,” forklarer han.

”Noget af det som overraskede mig mest, som skrivende var, at

fotografer ikke læser avis. De læser ikke teksten til billederne, de kigger kun på billederne.”

Som skrivende blev Simon skuffet over fotografernes manglende viden om det samlede produkt. Det gjorde det meget svært at tale om, hvordan delene hang sammen. Og det gjorde, at han ændrede sine vaner, da han efter de tre måneder igen fik fat i kameraet.

”Jeg begyndte at læse teksten til billederne, for at se om det passede sammen. Det var faktisk rigtig godt.”

Kobling mellem billeder og bogstaver

At billede og tekst passer sammen er blevet en vigtig ting for Simon, der mener, at han har lært meget af sine tre måneder uden kamera.

”Jeg er blevet en meget bedre avisfotograf. Jeg ved ikke, om mine billeder er blevet bedre, men jeg er blevet meget mere bevidst om koblingen mellem billeder og tekst.”

Simon anbefaler andre fotojournalister at prøve kræfter med skrivearbejdet. Han mener, det er en stor fordel at være i stand til at tage af sted alene, og kunne komme hjem med noget, der er værd at sætte i avisen.

Koblingen mellem bogstaverne og billederne er noget, han gerne vil arbejde videre med i fremtiden. Drømmen er at kunne tage af sted med både kameraet og blokken i tasken.

”Jeg vil gerne kunne tage et sted hen og komme hjem med et helt produkt. Hvor billeder og tekst hænger sammen. Og hvor jeg har lavet begge dele.”

dortes@mail.djh.dk

TA' BUSSEN

HVIS DU HELLERE VIL BRUGE DINE PENGE SAMMEN MED VENNERNE...

KUN 120 KR.

For studerende* og seniorer fra mandag til torsdag
*) ISIC studiekort kræves

Abildskou A/S

Linie 888

ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN

Rejsetid under 3 timer
Afgang fra Århus rutebilstation
Også let og billigt til Kastrup Lufthavn ➔

Telefon: 70 210 888
Online booking: www.abildskou.dk

Tekst | Thomas Lekfeldt Foto | Jakob Ehrbahn

ANMELDELSE

World Press Photo

De fotografier, der er blevet præmieret i årets World Press Photo Contest, bliver for tiden udstillet i Øksnehallen i København. Der er mange billeder af krig og nød, men er der for mange?

Årets udstilling er todelt. Med få undtagelser hænger der i venstre side af udstillingslokalet billeder fra menneskers dagligdag, af arkitektur, af dyreliv. Her er der masser af underfundige, smukke og sjove billeder. Mens højre side er viet til temaerne nød, krig og sygdom. Her er der selvfølgelig også rigtig mange smukke billeder. Men de fleste er samtidig brutale, følelsesladede og til tider skræmmende i deres udstilling af lidelse

og død.

Om ikke andet; det har den interessante pointe, at fordelingen ved meget simpel hovedregning er cirka fifty-fifty imellem hverdagsprægede billeder og de mere voldsomme billeder.

Pressefotografier, ikke bare fotografier

Det bliver ofte nævnt, hvor sorgeligt, kritisabelt og/eller kvalmende

det er, at der i en konkurrence som World Press Photo Contest i alt for høj grad bliver fokuseret på død og ødelæggelse. Men er der så overhovedet noget om det?

Tja. Det er en konkurrence om, hvad der er de bedste og vigtigste pressefotografier fra hele verden år 2003. Hvis man ser på hvilke temaer, der var de vigtigste og mest dækkede i nyhedsmedierne sidste år, må emner som krigen i Irak og jordskælvet i Bam i Iran

stå højt på listen.

Det bliver tydeligt afspejlet i valget af vindere i World Press Photo Contest. Det kan selvfølgelig diskuteres, om det skal være sådan, men man er i hvert fald nødt til at huske på, at det er en konkurrence om årets bedste pressefotografier, ikke årets bedste fotografier. I det lys er "halvt af hvert" vel en rimelig fordeling.

Fra borgerkrig til rockabillics

Hvorom alting er de præmierede billeder er generelt af høj kvalitet. Både "dødsbillederne" og resten. Der er alt lige fra Stanley Greene's dybt poetiske og samtidig tragiske fotografier fra borgerkrigen i Tjetjenien. Til Erik Refners flotte serie med svenske rockabillics.

Af andre gode ting kan nævnes den amerikanske fotograf Mary Ellen Marks serie med portrætter af tvillinger fra den årlige Twins Days Festival i Twinsburg, Ohio. Det er morsomme og kærlige billeder, der ikke krydser grænsen, hvor humor bliver til latterliggørelse.

En sidste serie, der også fortjener at blive nævnt, er den tyske fotograf Kai Wiedenhöfers billeder fra Israel. De har muren, der er blevet bygget på Vestbredden som tema. Fotografierne er i panoramaformat, en lille genistreg, der understreger længden og betydningen af muren.

Poetisk borgerkrig

Men der er en pointe til. Jeg får,

når jeg bladrer udstillingskataloget igennem en fornemmelse af, at der er en ret klar overvægt af krigsbilleder. Også selvom det ikke er tilfældet. Måske har de mest brutale billeder en tendens til at brænde sig fast og vokse sig store i bevidstheden. De har i hvert fald fået mere plads i mine tanker, end de egentlig har på udstillingen. Hvis man prøver at tage højde for det, har juryen for mig at se faktisk bestræbt sig på, at det ikke kun er billeder af død og ødelæggelse, der løber med alle priserne.

Bare de heller ikke løber med al opmærksomheden.

lekfeldt@mail.djh.dk

RÅ VIRKELIGHED | Jakob Ehrbahns billede, som har vundet andenprisen ved årets World Press Photo Contest. Det er taget i Ulan Bator i Mongoliet. En dreng, som bor på gaden, sidder i et center, der har til opgave at identificere bortløbne børn og sende dem tilbage til forældrene eller til et børnehjem.

Tekst | Martin Burlund

JOURNALISTPRIS FOR STUDERENDE

CNN igen igen

Rasmus Benzon og Jesper Olsen er igen blandt vinderne af CNN-prisen og dermed et praktikophold på seks uger hos verdens førende nyhedskanal.

CNN-prisen, som blev uddelt lørdag den 6. november i Frøberts, gik til Jesper Bloksgaard, Rasmus Benzon og Jeppe Olsen på 7. semester. Prisen er seks ugers

praktikophold på TV-stationen CNN i London. Dog kun for to af vinderne. Ved prisoverrækkelsen fremgik det, at der kun er to pladser. Forløbeligt håber de dog på at komme afsted alle tre.

Six more weeks

Både Rasmus og Jeppe har før tilbragt julen i den engelske hovedstad. For to år siden stillede de op til den første CNN-prisuddeling. Ligesom i år skulle vinderne findes blandt den bedste tv-produktion på DJH. Også dengang blev det Rasmus og Jeppe, der modtog prisen.

De rutinerede prismodtagere tager denne gang med Jesper

Bloksgaard til byen, hvor de for to år siden tilbragte juleaften i selskab med en pekingand i Chinatown. Jesper ser frem til at holde jul for første gang i London.

"Jeg regner med at arbejde juleaften i et suppekøkken," griner han.

Hente kaffe

Rasmus og Jeppe kender alt til arbejdsopgaverne og personalet på CNN efter deres sidste ophold. Kim Nørgaard, der er senior international editor på CNN, så også noget overrasket ud ved afsløringen af årets vindere. En afsløring han selv forestod, men ikke har været med til at bestemme

udfaldet af.

Praktikopholdet i de seks uger er skemalagt, så Rasmus og Jeppe regner ikke med at meget bliver anderledes end sidste gang.

De ved godt, at meget af arbejdet består i at varte studiegæsterne op. Altså "hente kaffe".

De tre DJH'ere får dog også brug for mere journalistiske dyder på verdens førende nyhedskanal. Når CNN skal producere deres daglige 10 timers fjernsyn, er idéudvikling, research og voxpop, det der skal tages i brug. Under Rasmus og Jepses sidste besøg skulle de én gang om ugen finde en idé til en historie til nyhedsværtten Richard Quest, der så skulle

bedømme, om idéerne var noget, han ville bruge.

Skærmtrøle

Kim Nørgaard, der står for samarbejdet mellem CNN og DJH, garanterer praktikanterne en ting. De kommer ikke foran kameraet. Den garanti tror Rasmus og Jeppe ikke helt på. Da nyhederne kørte hen over skærmen i hele verden for to år siden, kunne deres stolte forældre rapportere, at deres sønner gik rundt bag nyhedsværtten. Så lidt kendt bliver man af at vinde CNN-prisen.

burlund@mail.djh.dk

Tekst | Sisse Sej-Nørgaard Foto | Kristian Brasen

Den selvbestaltede dommer

Han morer sig over retssager og jakkesæt, der frygter at blive gjort til grin. Han ser sig selv som en opsynsmand, der får fejlet lortet frem fra gulvtæppets underside. Han er bedste ven med Niels Helveg Petersen, men gnider ikke skuldre med de radikale. Mød Mr. Ekstra Bladet

Bent Falbert kommer ud fra sit ikke særligt prangende kontor og hilser med hvad, der rent faktisk ligner et smil, selvom rygten siger, at han aldrig smiler. Tøjet er denim fra top til tå, intet slips eller andet besnærende ekstramateriale. Faktisk helt igennem hyggelig at se på.

Det er fem minutter siden, interviewet skulle være begyndt. En væltet kop kaffe ud over nederdelen er skyld i forsinkelsen.

"Jeg er også født ti minutter for sent," siger han beroligende.

"Nu har du vel en båndoptager med?"

Man kan ikke fjerne Ekstra Bladet fra manden

Som nyuddannet journalist besluttede Bent Falbert at søge en stilling på Ekstra Bladet, selvom det var ret unormalt at starte på et stort dagblad. Han fik en stilling som all-around journalist og knoklede roven ud af bukserne.

"Det var skide skægt. Jeg var drevet af et behov for at blive hørt, så jeg afleverede vel 3-4 artikler om dagen," fortæller han.

30 år og en ordentlig rundgang på stort set alle Ekstra Bladets redaktioner senere, bestrider han nu posten som ansvarshavende redaktør. En stilling han har siddet urokkeligt på i 17 år.

"Jeg har da fået tilbud fra forskellige medier. Blandt andet på tv. Jeg har overvejet hvert tilbud nøje, men takket nej. Jeg gider ikke det

træge statsapperat. Jeg mener, at man følger bedre med i sin tid ved at lave aviser," fortæller han.

"Det har jo også hjulpet, at Ekstra Bladet har villet betale for at beholde mig."

Det er skægt at være i retten

Med godt 20 pressenævnsager verserende hele tiden, hvor 18 under normale omstændigheder vil blive vundet, er det vigtigt at kunne sin medieret.

For tiden er Ekstra Bladet i retten, sat i stævne af et verdensomspændende rengøringselskab med finanserne i orden. En retssag som de fleste redaktører nok ville ligge sovnløse over, men Bent Falbert tager det med knusende ro.

"Det er sgu lidt morsomt at sidde i retten og skue over til jak-

kesætsmenneskene, der sidder og svæder på den anden side. De er så fornærmede over, at man kan stille spørgsmålstegn ved dem," siger han.

"Når man tropper op i retten og repræsenterer Ekstra Bladet, er intet foræret. Vi er fandme 20 point bagud, men vi vinder alligevel. Vi vinder på grund af anstrengelse, men også fordi jeg kan min medieret," siger Bent Falbert.

Vrede HA'ere "on the look-out"

Da Ekstra Bladet for nogle år siden blev stævnet af Hells Angels, spurgte bekymrede mennesker Bent Falbert, om han ikke var kommet på gyngende grund.

"Det værste, der skete, var, at et par vrede rockere sad og gasede op i deres bil uden for mit hjem. Jeg var alene hjemme og

følte ærlig talt ikke behov for at gå over og sige hej. Men de kørte jo også igen," fortæller han uden at fortrække en mine.

"Det var ellers en fornøjelig retssag. Vi havde jo alle stjerne-rockerne inde for at vidne, så alt, hvad der kunne køre af pakke-transporter, blev kørt de dage," fortæller han.

"Det viste sig, at de jo heller ikke var klogere, end at de sad og modsagde hinanden. Så vi fik papir på, at vi kunne kalde dem "Mafia på motorcykel."

Truslerne er dog lige om hjørnet. Smadrede bilruder og opkald til Bent Falberts børn er blandt de værste. Efter de er flyttet hjemmefra, er bekymringen over truslerne ikke så voldsom.

"Hvis der virkelig var én, der ville mig noget ondt, ville han nok ikke ringe først," siger chefredaktøren.

Bent Falbert - en selvbestaltet dommer

Ekstra Bladet er igennem tiderne blevet rost for sine dybdeborende artikler og bliver i folkemunde kaldt "borgerens vagthund". Der er ingen uretfærdighed, der er for lille og ingen mennesker, der er for hellige.

"Vi ser jo ikke os selv som pressen herinde. Vi er opsynsmænd, der sørger for, at reglerne bliver overholdt. Og ja, vi dommer. Vi er en slags selvbestaltede dommere," fortæller han om at sidde ved roret på Danmarks mest omtalte avis.

"Jeg synes, det er sjovt at rydde op og holde øje. Jeg elsker at skrive ledere og side to i avisen. Der bliver jo lyttet til dem, og jeg kan se, at det virker. Vi får jo nedbrudt nogle tabuer herinde," siger han.

Har du snakket med din flygtning i dag?

Det var også et tabu, der blev brudt, da Ekstra Bladet i 1997 lancerede "fremmedkampagnen".

En kampagne, som de har måttet høre for lige siden. Det rører ikke Bent Falbert betydeligt.

"Mange blev rasende over, at vi tog indvandrerne op til debat. Men helt ærligt, er det rigtigt, at alle flygtninge bliver budt på kaffe, kage og cognac, og så får en cykel

at cykle hjem på?" spørger han.

Under kampagnen valgte bladet at besøge de mennesker, der skrev læserbreve. De spurgte, hvad de mente, og hvordan de havde det med problemstillingen.

I forbindelse med kampagnen fik ordet "fremmed" pludselig en anden betydning i de danske medier.

"Jeg er jo også fremmed, hvis jeg flytter til Saudi Arabien. Mine børn ville også være fremmede. Der går jo et stykke tid, før man bliver assimileret," fortæller han.

Selv om Bent Falbert generelt er tilfreds med kampagnen, så er der alligevel nogle ting, han kunne have undværet.

"Jeg kan godt se, at vi begik nogle fejl. Vi blev misforstået, og mange mente, at vi var racistiske. Det er vores fejl, hvis vi kan misforstås. I dag kunne jeg godt have tænkt mig, at vi havde brugt ordet nydanskere i stedet," forklarer han.

"Nu er stemningen ved at vende. Det har taget os godt seks

år at komme ud af," fortæller Bent Falbert.

Ikke noget Kongekabale på Ekstra Bladet

Selvom Ekstra Bladet ikke længere er synonym med racistisk, som nogle mente efter fremmedkampagnen, er det heller ikke blevet talerør for De Radikale. Det til trods for at en af Bent Falberts gode venner hedder Niels Helveg Petersen.

"Man skal selvfølgelig tænke over, hvad man gør privat, men jeg kan jo ikke smide 20 års venskab væk, bare fordi manden går hen og bliver minister," fortæller han om problemstillingen, som filmen Kongekabale har kastet lys over.

Bent Falbert omgås dagligt magtfolk, men mener ikke, at han på nogen måde bliver farvet.

"Det er jo godt, at de kender mig og jeg dem, så vi kan snakke om tingene. Men jeg passer altid

på ikke at komme for tæt på. Så bliver jeg inhabil. Jeg kan ikke se noget ved Ekstra Bladet, der viser, at jeg omgås Niels (Helveg Petersen, red.). Man kan i hvert fald ikke kalde bladet for radikalt," fortæller Bent Falbert med et let smørret grin.

Tør hvor andre tier

Som formiddagsblad er det selvskrevet, at Ekstra Bladet skal tage alle historier et skridt videre. Det er ikke nok bare at skrive, hvad der er sket lige som alle morgenaviserne.

Dette betyder, at nogle historier bliver prioriteret højt, mens andre slet ikke finder vej til spalterne.

"Vi bruger ikke spalteplass på at fortælle, at der ikke er sket noget i Bruxelles. Vi har ikke den breddedækning. Til gengæld går vi længere med historierne og er mere kritiske. Det er klart vores

styrke. Vi fortæller jo også historierne med billeder, det giver dét ekstra," fortæller han om Ekstra Bladets dækning.

Det er helt tydeligt, at Bent Falberts hjerte kun slår for Ekstra Bladet. Der er ikke mange rosende gløser tilovers for morgenaviserne.

"Søndagsaviserne skal jo læses hver søndag. Det er en del af jobbet. Men det er blevet så dejligt let. Mange af artiklerne er jo baseret på, at læseren ikke har læst en skid hele ugen. Desuden er der ikke debat længere. Erhvervshovederne holder sig til Børsen, undtagen lige Asger Aamund, der elsker at fortælle, hvor dejlig han er. Men der er ingen kraft i det mere. Det er meget selvbeholdende det hele," fortæller han.

Det værste, Bent Falbert ved, er journalister, der interviewer journalister.

"Det er simpelthen for nemt. Hvad sker der? Når værten spørger reporteren i marken om, hvad de mener om det ene eller andet,

der skete for en halv time siden i Washington, så aner vedkommende det jo ikke, for en halv time tidligere stod reporteren jo og fik lagt pudder i ansigtet!"

Hvis det nu skulle være...

Bent Falbert har ingen planer om at forlade Ekstra Bladet. Selvom der har været tilbud, har pladsen på avisen altid været drømmejobbet. Han er blevet en institution i institutionen.

Men hvis han skulle blive revet væk fra det, ville det heller ikke være værre.

"Man har det med at blive det, man arbejder med. Hvis jeg ikke skulle være her, ville jeg nok stadig skrive, for det kan jeg faktisk godt finde ud af. Jeg kan jo skrive! Men jeg er glad for den her avis. Selv vores arvefjender kan lide den," siger manden, der med sine egne ord er Mr. Ekstra Bladet.

ANNONCE

Boliger haves, byttes og søges.
Tjek Boligbørsen på www.kajnet.dk

[KaJ]

Det mørke pandehår skjuler næsten spillet i hendes øjne. Hun kigger væk igen og igen. Når hun forklarer, flagrer hendes hænder i luften. Der er så meget at fortælle, og det er, som om munden ikke kan nå at få det hele sagt. Dybe rynker i panden afslører, at det er uvant at finde faglige gloser på andet end sit modersmål.

22-årige Eger Ninn har læst journalistik på Institut for Journalistik på Tartu universitet i Estland i tre år. Hun har betalt ca. 7200 danske kroner pr. år indtil videre, men for et halvt år siden blev hun overført til en af de gratis pladser, som instituttet har.

Det betyder meget for Eger Ninn, at hun ikke længere skal betale for sin uddannelse. Især fordi hendes familie bor i Tallinn, så hun samtidig skal betale for at bo for sig selv.

Hun forklarer, at hun søgte den gratis plads og fik den på grund af sine karakterer.

"Hvis man er klog, kan man gå i skole gratis, men hvis man ikke er, kan man låne i banken," siger Eger Ninn.

Nogle studerende starter på en gratis plads, og andre bliver som Eger Ninn overført i løbet af studiet. Hun forventer, at alle studerende på et tidspunkt vil studere gratis, fordi instituttet ikke er særlig stort. Der bliver optaget 70 studerende på journalistik hvert semester. Ud af disse pladser er 25 gratis. Hvis en studerende på en gratis plads dropper ud, kan de studerende, der betaler, søge om at få pladsen.

Uorganiseret praktik

I løbet af de fire år, Eger Ninn skal studere, før hun får en bachelor i

BEDRE END BUNKEREN | Betongettoen i Århus falmer ved siden af sin Estiske søster-institution opført i klassisk stil

The Estonian way

I Estland foregår journalistuddannelsen på universitetet, og praktik er henvist til sommerferien.

journalistik, skal hun i praktik to gange. Hun skal bruge sine sommerferier på det. Hun har arbejdet for en national TV-station efter andet og tredje år.

De studerende udfylder huller efter fastansatte, der er på ferie. Eger Ninn forklarer, at det er billigere at ansætte studerende end at tage færdiguddannede ind som vikarer.

"Måske ville det være godt med mere praktisk øvelse," siger Eger

Ninn om praktiktiden. Hun mener, at for eksempel seks måneder ville være en fordel.

En ny opbygning

Eger Ninn forklarer, at instituttet for journalistik har ændret uddannelsen, siden hun startede. Nu skal man kun læse tre år, men så bliver man til gengæld ikke bachelor. Herefter kan man tage en toårig overbygning, som også er tilgæn-

gelig for Eger Ninn og hendes medstuderende. På den måde får man en mastergrad i journalistik.

Udstyr og muligheder

På Tartu Universitet er forholdene gode i forhold til resten af Estland. Her er adgang til udstyr til at lave radio og TV, og selvom instituttet ikke har deres egne computere længere, har de studerende adgang til andre fakulteters computere og

internet.

Overalt i Tartu kan man gratis anvende trådløst internet. Omkring halvdelen af Eger Ninn's venner har en bærbar computer, som de kan bruge, men hun har ikke selv en.

"Forholdene er ikke prangende", fortæller Eger Ninn.

"Det er okay til radio. Optagerne er store, men de fungerer," siger hun.

Sidst hun lavede TV i Estland, måtte hun bruge et kamera, der var i stykker. Hun kunne ikke se, hvad hun filmede. Institutet har kun tre kameraer, der fungerer.

Skyggen fra fortiden

Der er ingen gamle journalister tilbage på medierne i Estland. Ifølge Eger Ninn er det fordi, de ikke har kunnet vænne sig til det nye system, efter Estland blev erklæret selvstændigt i 1991. Derfor har de unge måttet tage over tidligt, for de ældre kunne ikke slippe den gamle måde at gøre tingene på.

Selv oplever hun, at der er nogle, der ikke vil snakke med hende, når hun præsenterer sig som journalist. De stoler simpelthen ikke på medierne, selvom Estland har været selvstændigt i 13 år.

Også udenlandske journalister har problemer i Estland. De studerende fra DJH, der var i Estland i forbindelse med en workshop tidligere på semesteret, oplevede, at der var områder, man ikke uden videre kunne spørge ind til. Især det russiske mindretal og deres vilkår er svært at skrive om i Estland, fordi esterne ikke ønsker at udstille deres land.

lenebak@mail.djh.dk

Brügger serverer virkelighed på Fyn

Mediegøgleren Mads Brügger vil tale om virkelighed på dette års faglige weekend

De 50 journaliststuderende fra DJH, RUC og SDU, der lørdag den 13. november drager mod en hytte på Fyn kommer til at forholde sig til virkeligheden.

Det er nemlig den, der er baggrunden for det faglige oplæg som journalist, forfatter og mediegøgler Mads Brügger skal holde.

"Mange af de mest aparte og

spacede ting, som jeg har lavet, er en udforskning af begrebet virkelighed. Det er vigtigt for fremtidens journalister at reflektere over, hvad der er virkelighed, og hvad der er fiktion," siger Mads Brügger.

Souvenirs med Bush

For at finde virkeligheden har

Mads Brügger blandt andet gået undercover som hollandsk klovn til en international klovnkongres og rejst USA tyndt klædt ud som dansk Bush-tilhænger med et kamerahold i nakken. Sidstnævnte episode kom der dokumentarprogrammerne "Danes for Bush" ud af.

I den forbindelse lover Mads

Brügger at medbringe souvenirs til alle deltagere på faglig weekend.

"Der er "Danes for Bush" badges til alle. De er jo et samlingsobjekt."

Badgene kan de 50 journaliststuderende sætte på festtøj, for resten af lørdagen står på lækker mad, billige øl og fest på Fyn.

De mange studerende, der ikke

nåede at sikre sig plads i hytten på Fyn, kan glæde sig til næste år, hvor de tre journalistuddannelser igen slår sig sammen om en faglig weekend.

mille@mail.djh.dk

Tekst | Jørgen Bredvig Skadhede Foto | Morten Glinvad

SPORTSJOURNALISTIK

Blandt medicinmænd og skruppelløse journalister

Morten Glinvad fra 2. semester på DJH brugte sin sommerferie som Tipsbladets reporter til Copa América i Peru

En gruppe bestående af en flok mænd og en enkelt kvinde i farvestrålende dragter har stillet sig op uden for Estadio Nacional. De danser og messer deres bønner, mens de vifter med kranier og spyd. Samtidig indtager de en mærkværdig væske af blomstervand, parfume og alkohol og spytter den ud på de deltagende landes flag. De er shamaner, en slags medicinmænd, som er rejst til Perus hovedstad Lima fra hele landet for at velsigne spillerne, inden turneringen går i gang. Der er i mere end geografisk forstand langt fra Frøberts auditorium til Peru. 23-årige Morten Glinvad fra 2. semester tog springet fra DJH til på spansk at interviewe verdensstjerner på den anden side af kloden.

Fra spisebordet i den lyse stue i Århus beretter han om sine oplevelser. Om journalisternes indbyrdes kampe, det synlige hierarki og sydamerikanernes presseetik, der nok kunne få DJH's ekspert i mediejura, Oluf Jørgensen, til at skubbe brillerne op og løfte en pegefinger eller to i Frøberts auditorium.

Kontakten til Tipsbladet

På bordet foran os ligger en bunke gamle udgaver af Tipsbladet. De indeholder nogle af de artikler, som Morten Glinvad lobende har skrevet og stadig skriver for bladet. Første gang, han fik trykt en artikel

i bladet var i februar 2004, da han lige var startet på DJH. Måned for havde han været på besøg hos sin kæreste i Peru og besluttede sig for at skrive lidt som en forbedrelse til det nye studium. Det blev til en artikel om forholdene i peruviansk fodbold. Med krydsede fingre sendte han artiklen til Tipsbladet, der indvilligede i at købe den.

Da de sydamerikanske mesterskaber i fodbold, Copa América, skulle afvikles i juli måned i Peru, så han chancen for at slå tre fluer med et smæk. I sommerferien ønskede han naturligvis at besøge sin kæreste, så hvorfor ikke kombinere det med at pleje både fodboldinteressen og det faglige? I marts måned sendte han derfor en detaljeret rejseplan med artikelforslag til Tipsbladets redaktion. "Efter tre uger havde jeg stadig ikke hørt fra dem, så jeg havde egentlig opgivet det. Men det viste sig, at mailen var gået tabt i deres nye mailsystem, så jeg sendte den igen og fik hurtigt svar tilbage. De var yderst interesserede i idéen," fortæller Morten Glinvad.

Journalisternes indbyrdes kampe

Til en stor sportsbegivenhed vil det altid være svært at mase sig igennem junglen af mikrofoner og kameraer for at få et interview med en af stjernerne. Hvordan klarer man sig som en grøn og fremmed europæer blandt

3000 pressefolk i Sydamerika?

"Det gælder om at fortælle dem, hvor vigtig man er. At man er europæer, og at man er den eneste reporter fra Danmark. Som europæer har man automatisk en højere anseelse. Spillerne vil gerne eksponeres i de europæiske medier for at sælge sig selv til en klub i det forjættede kontinent," forklarer Morten Glinvad.

Han fortæller, hvordan det lykkedes ham at få et kort interview med det unge peruvianske stortalent Jefferson Farfán inden åbningskampen.

Han holdt sig pænt tilbage, mens de andre masede på. Men der var ikke noget at komme efter. Farfán vinkede afværgende og svarede bare: "mañana mañana" på de mange spørgsmål og satte sig ind i sin bil.

Da journalisterne skuffede gik bort fra deres bytte, gik Morten Glinvad stille hen til Farfáns bil og præsenterede sig som europæer. Det var nok til at få en kort snak gennem sideruden med den ombejlede stjerne. Bagefter flokkedes de andre journalister om den unge reporter fra Danmark. Hvordan kunne det lade sig gøre? Hvem var han? Hvor kom han fra? Hvem skrev han for? Med ét havde han slået sit navn fast og opnået en vis status.

"De troede, jeg var en eller anden kapacitet" smiler han forlegent.

Presseetik og fodboldkrig

Det kan godt være, at BT og Ekstra Bladet engang imellem strammer vinklen på en historie en tand for meget. Men ifølge Morten Glinvad kommer disse to medier lynhurtigt til at fremstå som lodigheden selv i sammenligning med den kulorte presse i Sydamerika.

I Peru udkommer dagligt en stor mængde af useriøse aviser, som kan fås på ethvert gadehjørne til under en krone, og tre blade, som kun dækker fodbold. Det er mange sider, der skal fyldes hver dag, og det bliver de med mere eller mindre underbyggede historier.

"Pressen dernede er meget kritisk, ekstremt subjektiv og ikke særlig velargumenterende. Meget af det, de skriver, er lodret løgn."

Morten Glinvad fortæller om, hvordan den peruvianske presse havde opbygget totalt urealistiske forventninger om vinderchancerne for et hold, som de seneste 20 år er gået fra den ene skuffelse til den anden. Efter åbningskampen, hvor Peru kun formåede at spille uafgjort, udbrød der en regulær krig mellem pressen og landsholdet.

På grund af en historie i en tabloidavis om to spilleres påståede duktur, boykottede spillerne alle medierne. Senere undskyldte de over for den internationale presse, men boykotten gjaldt stadig de lokale medier. Teknikken med at stille folk op på den berømte piedestal for så nådesløst at jorde

dem, når det går galt, er særdeles udbredt, og det gælder også for den politiske dækning.

Til ærescocktail hos præsidenten

På bordet foran os står også en flaske peruviansk brændevin. Pisco kaldes det. Flasken fik han til en "Cocktail de honor" i præsidentpaladset, som alle journalisterne var inviteret til. Præsidentpaladset er en stor hvid bygning fra kolonitiden med enorme sale, store lysekroner og forgyldte dørhåndtag.

"Begivenheden var ét stort iscenesat mediestunt, der skulle promovere den upopulære præsident, Alejandro Toledo," fastslår Morten Glinvad.

Han så dog begivenheden, og alle de andre oplevelser fra det sydamerikanske land som et kærkomment afbræk fra bunkerens på Oluf Palmes Allé.

"Nogle gange synes jeg, det går lidt for meget op i coaching og feedback på DJH. Der kan jo gå uger imellem, at man er ude og tale med rigtige mennesker face to face."

Under alle omstændigheder kom Morten Glinvad denne sommer til at stå face to face med virkeligheden langt fra Frøberts auditorium.

FORBRUGER

KALENDER

Kulturama

Ridehuset, fredag den 5. november til lørdag den 27. november.
Gratis adgang fra 16.00 – 18.30. Fra 18.30: kr 30,-
Film, scenekunst, dans og litteratur i Ridehuset når Kulturhus Århus tager pulsen på det århusianske kulturliv her og nu. Se for eksempel instruktør Nils Malmros og anmelder Bo Green Jensen præsentere og vise deres yndlingsfilm.
Se mere på www.kulturhusaarhus.dk

Club Poetry

Gyngen, lørdag den 13. november kl. 15.00. En alternativ happening med ord og musik. Gyngen, Mejlgade 53. www.gyngen.dk

Fra oplevelsesøkonomi til oplevelseskommunikation

Handelshøjskolen, onsdag den 17. november. 18.00-20.00. Fremtidens strategier indenfor kommunikation og økonomi. Auditorium M2 på Handelshøjskolen, Fuglesangs Allé 4. Tilmelding på knn@asb.dk

Ordspil, litteratur og sprog.

Torsdag den 18. november, kl. 10.15 til 16.00. Nordisk Institut, Aarhus Universitet, lokale 455 i bygning 342. Gratis deltagelse

Computerretorik og webdesign.

Fredag den 19. november. Institut for Informationsvidenskab, Helsingforsgade 14. Forelæsning med lektor i kommunikation ved Aalborg Universitet Per Hasle. Se mere på www.imv.au.dk/foredrag

Poetry Slam

Studentarhus Aarhus, fredag den 29. november kl. 20.00.
Gennem 3 runder poetry slam dystes om, hvem der er aftenens bedste slammer. Er du vild med lyrik og poesi så meld dig ind i Poetklub Århus på www.poetklub.dk. Studentarhus Aarhus, Toldboden, Nordhavngade 1-3.

Tekst | Maria Frahm Foto | pressefoto

INSPIRATOR

Præcision i en skarp pen

Carsten Jensen er en af Danmarks skarpeste og mest omdiskuterede samfundsdebattører. Som journalist og forfatter har han skrevet en lang række rejsebøger, romaner og essays. Senest essaysamlingen "Livet i Camp Eden"

Du fungerer både som forfatter, journalist og debattør. Hvordan tilpasser du dit sprog i forhold til genren?

Når jeg arbejder som forfatter, bliver mit sprog i høj grad bestemt af indholdet og ikke så meget af, hvem modtageren er. Som forfatter har man ikke en bestemt snæver målgruppe.

Når jeg derimod arbejder som journalist, ved jeg, hvem der læser avisen. Så skriver jeg til en målgruppe og ved nogenlunde, om jeg med mit sprogbrug, bekræfter, provokerer, modsiger eller opbygger læseren.

Hvor finder du sproglig inspiration?
Det gør jeg to steder. I litteraturen og gennem iagttagelser af min samtid. Man kan eksempelvis tage en masse oversete eller trivielle ting, føre dem ind i sproget og bruge dem som billeder.

Har du oplevet, at nogle indtryk eller

oplevelser har været for stærke til, at du kunne omsætte dem sprogligt?

Det, synes jeg altid, er den store udfordring. At få oplevelser, der er helt nye, halvt uforståelige og på en eller anden måde sprænger ens verdensbillede, omsat til sproget.

Det er en konstant udfordring, der både gælder forfatteren og journalisten. At inddrage nyt land i sproget, og på den måde udvikle det.

Er der konkrete oplevelser eller begivenheder, der har inspireret dig for nyligt?

Politikere, synes jeg altid, er store inspirationskilder. Men det er jo først og fremmest til satire.

Hvad mener du om sproget i journalistik i dag?

Jeg mener, at journalister i ret høj grad er flokdyr. De har det med at udvikle en gensidigt bekræftende jargon.

Hvornår er sprog bedst?

Når det er præcist. Præcision betyder to meget forskellige ting for en journalist og en forfatter. For en forfatter handler det om at beskrive noget ukendt så præcist som muligt. Det er journalistens opgave at give borgerne i demokratiet præcise beskrivelser af verden, så den læsende borger har de bedste forudsætninger for at tage stilling til den verden, han befinder sig i.

Carsten Jensen på tryk

Uddrag af "Livet i Camp Eden", bragt i kronik i Politiken den 29. august 2004.

"Folket vil ikke længere noget. I stedet bønfalder det om nye paradoksale formyndere, magthavere, der kan tale, som om de ikke var ved magten, men selv hører til i de forfulgtes rækker. Anders Fogh Rasmussen er en sådan leder. Han har en påfaldende og betryggende lighed med en mannequindukke i et udstillingsvindue, hans ansigt er i dets harmoniske regelmæssighed uden nogen personlige kendetegn, og en påklædningsdukke er da også, hvad han er, i hænderne på skiftende spindoktorer og kommunikationseksperter, der hele tiden ifører ham nye kostumer."

frahm@mail.djh.dk

OM CARSTEN JENSEN

- Mag. art i litteraturvidenskab. Fik sit gennembrud som kritiker og samfundsdebattør på bl.a. Politiken og Det Fri Aktuelt i 1980'erne.
- Hans forfatterskab tæller blandt andet rejsebøgerne "Jeg har set verden begynde" og "Jeg har hørt et stjernesud", som er solgt i mere end 100.000 eksemplarer.
- Siden 2000 har han været fast søndagskommentator på Politiken.

Tekst | Martin Burlund

MOBILTELEFONI

65 øre i minuttet

Hvis du er på udkig efter billige mobilminutter, er det nystartede Unotel på førstepladsen over billig mobiltelefoni

Nu er der kommet en ny konkurrent på markedet for telekommunikation, som tilbyder SMS til 16 øre og 65 øre per minut.

Indtil for nylig så det ellers ikke ud til, at mobiltelefoni ville blive billigere efter TDC's opkøb af discountudbyderen Telmore og Sonofons køb af CBB. Men nu udfordrer det nye teleselskab Unotel de store med billige priser.

Telmore-koncept

Ud over priserne vil der ikke være den store forskel for de Telmore-kunder, som vælger at skifte til

Unotel. Pelle Martin Schmidt, som er direktør for Unotel, fortæller, at konceptet er det samme som hos konkurrenten.

Det er dog ikke muligt at købe mobiltelefoner eller ringetoner på Unotel's hjemmeside.

Det hænger sammen med, at selskabet henvender sig til en bred målgruppe, som vil benytte sig af alle Unotel's tilbud, som også inkluderer fastnettelefoni og internet.

Flyvende start

Kunderne strømmer allerede til

det nystartede selskab, der melder om mange flere kunder end forventet.

Pelle Martin Schmidt er begejstret for udviklingen:

"Indtil videre har vi fået 5000 mobilkunder, og det er, hvad vi regnede med for hele 2004. Nu skyder vi på at have 8-9000 kunder i slutningen af året," meddeler den 21-årige direktør.

Han vil dog ikke afskrive, at ville sælge Unotel, hvis TDC i en fjern fremtid kommer med en stor pose penge.

burlund@mail.djh.dk

	Højeste sammenlignelige minutpris / kr.	Laveste sammenlignelige minutpris / kr.	Højeste sammenlignelige sms-pris / kr.	Laveste sammenlignelige sms-pris / kr.
Unotel Solo	0,65	0,65	0,16	0,16
Tele2Mobil Online	0,68	0,68	0,19	0,19
CBB Mobil	2,25	0,69	0,19	0,19
Telia Cash	2,25	0,70	0,20	0,20
TelMore	0,80	0,80	0,20	0,20
Sonofon Selvhenter.dk	0,80	0,80	0,20	0,20
Debitel Smarttalk	0,80	0,80	0,19	0,19
TDC Mixit Kontant	0,95	0,95	0,20	0,20
Tele2Mobil Tank Op	2,50	1,25	0,50	0,25
Orange Just Talk	1,95	1,50	0,33	0,25
Sonofon Taletid	2,50	1,50	0,75	0,35
TDC Mobiltid	2,95	1,75	0,75	0,67
Orange Just Go	2,50	2,50	0,75	0,75
Orange Mayday	2,75	2,75	0,75	0,75
Minutel	3,50	3,50	0,49	0,49

kilde: Forbrugerstyrelsen

ILLUSTRERET BUNKER søger nye redaktører. Skriv en kort ansøgning - en A4 side max. - og send den til **ib@mail.djh.dk** eller aflever den i DJHs Information **mrk. "Illustreret Bunker"** **SENEST MANDAG d. 15. NOVEMBER KL. 12.** Fortæl os **hvorf**o du gerne vil være redaktør, **hvad** du synes om avisen, **hvordan** du vil videreudvikle den - **gerne konkrete forslag!** - hvad du har lavet før (relevant erfaring) osv. Og sandsynliggør for os, at du har en gagementet! Kom til os med **spørgsmål**, kommentarer, tvivl osv. - kontor 223, **ib@mail.djh.dk**, tel. 61702040.

ANSØGNINGER

Anmeldelse | Lene Winther

FLOSKLER

Nedlæg så klichéfabrikken

Titel: Haderen. Forfatter: Ole Meisner. Udg. på DR og Syddansk Universitetsforlag. 46 sider, 79 kr.

Nyt undervisningshæfte fra Syddansk Universitetsforlag langer ud mod slidte udtryk i mediebranchen.

Vi må tage et skridt i den rigtige retning og få vasket tavlen ren for de kliché-udtryk, som burde få alarmklokkerne til at ringe. Det er budskabet fra Ole Meisner, profes-

sor ved Syddansk Universitet og forfatter af undervisningshæftet 'Haderen' krydret med et par af de forbudte travere fra denne anmelders gemmer. Hæftet er en tiltrængt opsang til journalister med tendens til sprogligt dovenskab, men udlugningen af de slemme udtryk er til tider så omfattende, at man kan bruge mere tid på at undgå klichéer end at skrive sin tekst, hvis alle 'Haderens' råd blev fulgt.

Ole Meisner giver Christiansborg skylden for at starte klichéerne og journalisterne får æren af at viderebringe dem til befolkningen. At havne på ministerens bord, barsle med en betænkning og sidde med ved forhandlingsbordet er kildeafsmitning i sin reneste form, mener Ole Meisner med rette. Ord som ældrebyrden, lykkepiller og æresdrab kategoriseres som de værste klichéer af alle, da der ingen dækning er for deres

betydning.

'Haderen' beskæftiger sig ikke kun med klichéerne, men også andre sproglige falliterklæringer såsom overdreven brug af tankestreger og dobbeltkonfekt, såsom 'bordet havde form som en rund cirkel'.

Den engelske smitte i det danske sprog får ligeledes en kommentar:

"Det er en fare for vores sprog," lyder det fra Ole Meisner,

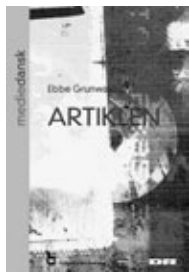
mens han ivrigt lader forslag til oversættelser gå videre. Surprise-party bliver til bagholds-fest. Smiley til smilemand. Nej vel...?

'Haderen' skal læses som en tiltrængt sprogkonservativ opsang til mediebranche, politikere og alle sproginteresserede danskere, der råber vagt i gevær, når de læser endnu en kliché..

winther@mail.djh.dk

Anmeldelse | Louise Juel Christensen

MEDIEDANSK

Ny – men ikke nyskabende

Titel: Artiklen. Forfatter: Ebbe Grunwald. Forlag: Syddansk Universitetsforlag. Omfang: 63 sider. Pris: 99 kr

Syddansk Universitet er i samarbejde med Danmarks Radio i gang med at udgive syv hæfter i en ny serie, de kalder Mediedansk. Serien skal omhandle de forskellige temaer, man støder på inden for journalistikken. Lektor ved Syddansk Universitet, Ebbe Grunwald har i den forbindelse skrevet hæf-

tet Artiklen, som gennemgår de forskellige genrer, man kommer ud for, når man åbner en avis.

Desværre kommer Ebbe Grunwald aldrig rigtig i dybden med emnerne. Det er som om, han har meget mere på hjerte, end der er plads til. Gennemgangen af de forskellige artikelformer bliver overfladisk og generel, og der kommer ikke noget frem, som man ikke kunne finde i enhver

anden lærebog om samme emne. Artiklen er simpelthen ikke nyskabende.

Sproget i hæftet er ensformigt med lange sætninger. Ind imellem mister man koncentrationen om teksten. Den fænger ikke nok.

Ebbe Grunwald er magister artium i moderne sprog, så det er ikke ligefrem imponerende. Slet ikke når man ved, at Grunwald blandt andet arbejder som netop

sprogkonsulent.

Der er dog også nogle gode sider. Artikeleksemplerne, der kommer gennem hele hæftet, understøtter Grunwalds gennemgang på fornemste vis. Ligesom de små opgaver hjælper med til at fastholde interessen – og dermed forståelsen.

Serien Mediedansk, som Artiklen er en del af, skal henvende sig til studerende og lærere, der vil

blive bedre til det danske sprog.

Jeg vil dog vove at påstå, at i hvert fald Artiklen kun henvender sig til folk i mediebranchen som et hurtigt opslagshæfte – ikke som en lærebog.

louisjuel@mail.djh.dk

Anmeldelse | Mattias Grøndal

TEKST

Hvordan man ikke skriver sine tekster

Titel: Tekst for viderekomne – tekstproduktion og sproglig rådgivning. Forfatter: Klaus Kjoller. Forlag: Samfundslitteratur. Udg. år: 2004. Omfang: 367 sider. Pris: 328

Universitetslektoren Klaus Kjoller har skrevet en svært tilgængelig grænsende til uforståelig bog om, hvordan man gør sine tekster mere forståelige og læsevenlige. Dét var det store paradoks, jeg bed mærke i, da jeg satte mig ned med "Tekst for viderekomne." Hos mig vakte det en naturlig skepsis.

At tage imod sproglig rådgivning fra en mand, der skriver på den måde, vil jeg sammenligne med at gå til alkoholafvænning hos Peter Brixtofte eller søge psykologhjælp hos Pia Kjærsgaard. Klaus Kjoller lægger ellers op til, at bogen kan hjælpe læseren til

at skrive forståeligt og fortælle en god historie, der fanger læseren. Det slås fast både på bagsiden og i indledningen, hvor han blandt andet skriver, at "bogen handler om de mest tekstnære dele af det arbejde, der indgår i det at skrive en tekst: valg af komposition, sprogform og stil." Men vi skal alligevel helt om til side 77, for han så småt begynder at blive tekstnær. I mellemtiden har Klaus Kjoller kedet læseren med lange udredninger og forklaringer af grundbegreber inden for sprogforskning og tekstlige kommunikatorers samfundsroller. Og på side 99 må han da også endelig gå til bekendelse: "Formålet er ikke at give dig nogle helt nye vidunderråd, som er anderledes end de udmærkede konkrete skriveregler, som findes

rundt om i bogen (og i andre bøger). Formålet er at give den bedst mulige forklaring på dem."

Lektoren i dansk ved Københavns Universitet ved med garanti alt, der er værd at vide om at formulere sig, og hvordan man griber en skriveopgave an på den bedste måde. Men han ved meget mere end det, og det har han så valgt at fylde på den samme bog. Resultatet er en ordentlig moppedreng af en tryksag på 367 sider, der indeholder alt for mange overflødigheder, hvilket er bogens andet store paradoks. Han slår nemlig selv fast, at én af tekstforfatterens hyppigste fejl er, at "udvalget af informationer er for stort (for meget irrelevant og ubegribeligt)."

Den vigtige journalistiske

egenskab, begrænsningens kunst, har øjensynligt hverken fundet vej til "Tekst for viderekomne" eller til Klaus Kjollers egen skrivestil. Det gælder om at finde ind til kernen af stoffet og derefter præsentere det knivskarpt og fokuseret. Han leverer alt for megen snik-snak og unødvendige begrebsudredninger i en bog, der let kunne koges ned til en langt mere overskuelig og anvendelig delikatesse på 100 sider. For der er faktisk lyspunkter i det akademiske mørke.

Når læseren har bladret gennem de første 200 sider (hvis det ellers lykkes at komme så langt), begynder Klaus Kjoller at hive nogle brugbare værktøjer ud af sit lektorale ærme. Hug-metoden og bunden-op-metoden for blot at nævne et par stykker. Men der

er alt for langt hen til og mellem snapsene.

Samlet set bruger Klaus Kjoller alt for mange sider til at forklare, hvad tekstforfatteren skal forsøge at opnå, men ikke hvordan han skal gøre det. "Modtageren skal acceptere stilens billede af afsender, modtager og situation, for at acceptere ligegyldigt hvilket indhold teksten har." Ja, det siger jo nærmest sig selv. Det store spørgsmål er så bare, hvordan tekstforfatteren opnår det. Jeg synes ikke, at Klaus Kjollers svar er klart og brugbart.

mattias@mail.djh.dk

DEBAT

Debat | Peter Hougesen Nielsen, 3. sem. (praktik på TV2 Sporten)

...DEN ANDENS BRØD

De spekulative panikanter

Indtil panikdagen er overstået, er det en dag, som de studerende frygter. Med rette. Det er en dag, hvor man oplever store følelsesmæssige udsving, hvor man ser nogle af sine medstudenter juble og nogle græde. Det er dog ikke det værste ved panikdagen. Det værste er dem, der ikke føler, at reglerne gælder for dem.

Præ-samtaler

Pia Færing forklarede i forvejen reglerne for praksisøgningen. Praktiksteder, der ville have ansøgningen på mail inden panikdagen, måtte ikke få det. Praktiksteder,

der ville holde samtaler med de studerende inden panikdagen, måtte ikke gøre det. Blev det overtrådt, skulle det meldes til Pia Færing, som så ville tage kontakt til dem og minde om reglerne. Man kan mene om reglerne, hvad man vil, men alle studerende og alle praktiksteder konkurrerer på lige vilkår.

Det ville i hvert fald være tilfældet, hvis reglerne blev overholdt. Men der var både studerende og praktiksteder, som ikke mente reglerne gjaldt for dem.

Til åbent hus-arrangementet på Ekstra Bladet inviterede Bent Falbert alle besøgende til samtaler.

Meningen var jo som bekendt at alle skulle takke nej og underrette Pia Færing. Det skete imidlertid ikke. Flere studerende tog imod tilbuddet. Selv et medlem af praktikgruppen, som ellers skulle fungere som tillidsfolk for de studerende. Bent Falberts favoritter blev tilbudt en plads på forhånd - det vil sige en god uges tid inden panikdagen.

Jeg tror, at vi er mange, der på et tidspunkt følte os fristet til at tage imod sådan et tilbud, men i den her forbindelse er der langt fra tanke til handling. Der er flere problemer forbundet med, at studerende ansættes inden panikdagen. Det reelle antal praktikpladser er lavere end det opslåede. Studerende spilder ansøgninger

på stillinger, der allerede er besat. Det er naturligvis rart at have sit på det tørre inden panikdagen, men hvis det sker, fordi man bare var den, der ikke ejede moral - og ikke den bedst kvalificerede ansøger, hvor meget er pladsen så værd? Ville I have fået pladsen alligevel, hvis der havde været regulære konkurrenceforhold?

Panikdag... for nogle

Den frygtede dag kom, og mange fik sig ubehagelige overraskelser. Studerende, som jeg har stor respekt for både menneskeligt og fagligt, og som jeg var sikker på ville blive tilbudt indtil flere pladser, fik ingen opringninger. De måtte stå og vente, mens andre jublede mellem hinanden. En

situation som jeg selv var i på et tidspunkt - og en situation jeg ikke ville byde min værste fjende. Men de, der havde fået en plads på forhånd, kunne jo tage det roligt.

Som medlem af praktikgruppen havde vedkommende ikke alene været med til at bryde reglerne, men da pladsen blev besat til anden side, fortalte vedkommende gud hjælpe mig Panikavisen om en anden studerende, som det var lykkedes at få en plads på forhånd.

Hvis dét ikke er hyklerisk... Til alle jer, der deltog i det cirkus: Jeg håber, I kan se de af jeres medstudenter, der ikke fik en plads, i øjnene.

hougesen@mail.djh.dk

Debat | Bertil Fruelund, 1. sem.

ORDSTYRER-VÆLDE

Svar | Jan Dyberg, lektor, DJH

Svar | Kenni Leth, tidl. formand, KaJ

EMNEORD TEKST

Mere evne, mindre ego

I sidste nummer af IB blev Jan Dybergs opførsel under Anders Foghs besøg kritiseret af David Tarp. Jeg kan kun bifalde denne kritik. Også jeg forlod salen med en fornemmelse af, at ordstyrerrollen var blevet forvaltet ganske forkert. Hvad, der gør situationen endnu værre, er Jan Dybergs svar i IB på denne kritik. Lektor Dyberg vælger slet ikke at tage denne, fuldt berettigede, kritik til sig. Han vælger endda at skrive ned til David Tarp. Derudover prøver Dyberg at skjule sine tydeligt politisk farvede kommentarer bag sin egenskab af journalist. Men Lektor Dyberg glemmer en meget vigtig ting. Han var ikke journalist i den situation, han var ordstyrer. En god ordstyrer holder sin mund og styrer ordet. Sjovt, at en så klar opgaveformulering er gået den,

efter egen mening, skarpe Dyberg forbi. Jeg vil gerne rette min stemme til David Tarps kritik og sætte nogle flere punkter på. Ikke alene lod Jan Dyberg sine egne politiske holdninger komme til udtryk gennem kække kommentarer. Han rettede også på statsministeren, bad denne om at gøre sine svar kortere og omtalte ham som Anders. Alt sammen meget upassende for en ordstyrer. Jeg kan kun, sammen med David Tarp, håbe på, at næste gang DJH får så prominent besøg, finder man en ordstyrer med mindre ego og mere evne.

BBFruelund@mail.djh.dk

Det er jo harske ord fra Bertil Fruelund, som vel kræver et svar. Jeg skal prøve at gøre det kortfattet.

1) Arrangørerne - studenterorganisationen Kaj - havde bedt mig om at være ordstyrer. Hvis Bertil kender til en meget 'klar opgaveformulering', der adskiller sig væsentlig fra den jeg styrede efter, så hører jeg meget gerne fra ham.

2) Eftersom der var mange på talerlisten, kan jeg ikke se noget som helst forkert i, at man som ordstyrer beder om korte svar - også fra en statsminister-hvilket desuden var helt i overensstemmelse med oplægget fra Kaj om ordstyrerrollen.

3) Hvis kommende arrangører vælger at forbigå mig som et muligt emne til en ordstyrerrolle, så skal de ikke høre et ondt ord fra mig. No hard feelings.

jd@djh.dk

Såvel David Tarp som Bertil Fruelund har i læserindlæg i denne avis kritiseret den måde, som lektor Jan Dyberg varetog ordstyrerrollen på, da statsministeren besøgte DJH i september. Da det var mig, der som KaJs daværende formand havde bedt Dyberg om at påtage sig denne opgave, vil jeg her knytte et par kommentarer til de to utilfredse debattører.

Jeg skal være den første til at beklage, at der desværre ikke var nok tid med statsministeren til, at alle kunne nå at få stillet deres spørgsmål. Og set i bakspejlet fyldte debatten om Irak sikkert lidt for meget set i forhold til den sparsomme tid, vi havde med statsministeren.

Men dette er ikke ordstyrerens skyld. Jeg havde på forhånd aftalt med Dyberg, at det var bedst at tage hvert emne for sig, så vi (og Fogh) ikke mistede overblikket over, hvad vi var i gang med at

diskutere. At de studerende så havde mange spørgsmål om Irak kan man vel dårligt laste ordstyreren for.

Og så kritiserer både Tarp og Fruelund, at Dyberg kom med politiske kommentarer, og at han bad statsministeren om at svare kortere.

Jeg er ganske uenig i denne kritik.

Dyberg er som person en engageret og skarp indpisker i det daglige, og for at sikre at debatten ville blive tilsvarende skarp og engageret, hyrede jeg Dyberg til opgaven. Det har jeg ikke fortrudt.

I mine øjne er det kendetegnende for den gode ordstyrer, at han formår at være til stede og styre ordet - og gerne med en kritisk tilgang til det, der måtte blive sagt af en i øvrigt superprofessionel medieperson, som statsministeren er.

kele@mail.djh.dk

Debat | Lasse Andersen & Uffe Jørgensen, 3. sem.

NAZI FUN

Skræmmende uvidenhed eller usmagelig humor?

Tænk hvis temaet til årets Kefir-fest havde været Hitlers Tredje Rige, Sydafrikas apartheidstyre eller det iranske præstestyre.

Temaer som disse ville med garanti have fået journaliststuderende til at rynke på næsen. Men

når kammerat Stalin siger: Drinks til folket, så er det helt fantastisk.

Vi undrer os gevaldigt over, hvordan man under hammer og segl og med god samvittighed inviterer til fest. Dermed tillader man sig i den grad at tage pis på

millioner af menneskers liv. For os er det enten et udtryk for skræmmende ringe historisk viden eller blot usmagelig humor.

Mon et tema som det vi var vidner til lørdag den 6. november, var blevet valgt, hvis vi i Danmark havde været så heldige at komme under sovjetiske vinger, da Europa

blev delt? Og hvad er egentlig forskellen på en stalinistisk arbejdslejr og en tysk koncentrationslejr? Vi mener, at det blot er to forskellige måder at slå mennesker ihjel på. Men det kan jo være, at der går nogle rundt med en anden opfattelse.

Men en god fest var det, og

vi er spændte på, om vi skal tage skråremmen og den brune skjorte på til næste Kefirfest. Så kan vi jo heile, mens vi skåler i baren.

Eller skulle man måske vælge et mere passende tema?

uffej@mail.djh.dk
lassea@mail.djh.dk

DEBATINDLÆG

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne - eller hvis redaktionen vurderer, at et indlæg falder udenfor avisens område.

Klummen

er på maksimalt 4500 anslag. Kontakt redaktionen.

Deadline

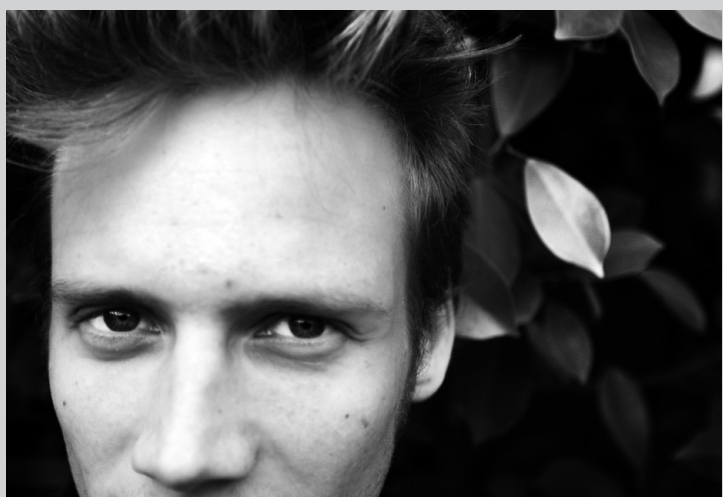
for indlæg til december-udgaven af Illustreret Bunker er 2. december.

Debat | Foto | Anders Birch

KLUMME

Debat | Jeppe Dong Abrahamsen, 6. sem., næstfmd. i KaJ

SNIGLØB

Kyklopen

Danmarks Journalisthøjskole. Navnet alene kalder på blankpolerede forestillinger om den store medieverdens arnested, kryppen hvorfra hverdagens Messias'er á la Jes Dorf og Kurt Strand rejste sig – skolen hvor det går susende stærkt, og begivenheder analyseres og diskuteres.

Da jeg skulle starte på Journalisthøjskolen troede jeg, at her levede studerende og lærere i entusiastisk symbiose med den rivende mediestrøm. Jeg forestillede mig, at når man trådte ind om morgenen, ville engagerede studerende være samlet foran storskærme til en snap morgenbriefing af dagens første nyheder og efterfølgende diskussioner om verdens sande tilstand.

Jeg forestillede mig, at når der var Irak-krig, præsidentvalg, Folketingets åbning og rystende nyt fra Ramallah, ville der være horder af studerende klæbet til TV-skærme, som efterfølgende holdte diskussionsklubber om fremtiden i de arabiske lande efter Arafat.

Men så kom hverdagen og gjorde mit blanke glansbillede mat i sokkerne. Gråvejrsmændage og et stille B&O fjernsyn i hallen foran kantinen, var den sorgelige virkelighed. Lektier, opgaver og hvide kopierede kompendier, der sendte de abstrakte tanker på eksotisk rejse til dødens pølse, blev hurtigt en omfattende hverdag.

Men en dag blev forestillingen til virkelighed. Jeg sad tilfældigvis foran den sorte B&O-skærm og lignede en doven indianer med munden fyldt af kokablade. Slap og umotiveret sad jeg der alene og stirrede, men langsomt begyndte forhallen at emme af tilfældige lærere og studerende.

Fjernsynet blev tændt og der skulle skrues helt op! Der var ekstra-nyhedsudsendelse, lissom dengang i september 2001, og en efter en blev eksperter adspurgt om kongerigets fremtidige væren eller ikke væren. Hvad skal vi gøre? Danmark er rystet i sin grundvold. Hvordan vil danskerne tackle dette? I løbet af en halv time var DJH på den anden ende. De fleste af lærerne og de studerende samledes i dette livgivende interesseforum, hvor hverdagens gøremål og deadlines opløstes af nyhedens eufori.

Jeg var ikke længere bedøvet af ligegyldigheden men følte mig derimod vækket – født for anden gang. Snakken gik, negle bidt og vi blev til én stor kyklop med vores eneste øje rettet mod tragedien. Her var virkelig noget, som kunne ryste ellers mediebevante lærere og stressede unge.

Så kom ordene: "Det er med stor sorg, at hendes Kongelige Højhed Dronning Margrethe og Prinsen..." Folk tyssede på dem som talte, nedslåede blikke og bemærkninger om terror hørtes i krogene. Med åben mund og tankerne hos de stakels små prinser, oplevede jeg for første gang, at der var et pulserende studiemiljø på DJH. Bare kongehuset snart ryster verden igen, så Danmarks Journalisthøjskole kan leve op til sit flotte blanke image.

****@mail.djh.dk

Ny SDU-uddannelse er ulogisk og absurd

Man skal høre meget, før ørerne falder af, lyder et gammelt mundheld. Jeg må dog indrømme, at mine ører var tæt på at falde af, da jeg hørte, at SDU barsler med planer om at oprette en ny journalistuddannelse. Ja, du læste rigtigt: I en tid med høj dimittendledighed, som ikke ser ud til at blive markant mindre i de kommende år, vil SDU spytte 50 nye kandidater i journalistik ud om året.

SDU uddanner allerede kandidater fra den såkaldte cand.public. A-uddannelse. Den kan man tage, hvis man er uddannet journalist fra DJH eller er bachelor i journalistik fra hhv. SDU og RUC. Altså er den uddannelse beregnet på at opkvalificere folk med en journalistuddannelse i bagagen.

Men har man sagt A, må man jo som bekendt også sige B. Derfor vil SDU fra september 2005 etablere en cand.public. B-uddannelse for studerende, der allerede går på universitetet.

Den nye uddannelse vil modsat kandidat A-uddannelsen betyde en øget tilstrømning af uddannede journalister til et fag, der i forvejen er præget af arbejdsløshed.

Planen er blevet listet ind af bagdøren. Den blev offentliggjort på SDU's seneste bestyrelsesmøde til stor overraskelse for mange. Desværre er der ikke meget, KaJ eller andre kan stille op. SDU – og alle andre uddannelsesinstitutioner for den sags skyld – kan oprette så mange journalistuddannelser, de har lyst til, hvis ministeriet siger god for det, hvilket meget

tyder på i forhold til cand.public. B. Og SDU skal i princippet heller ikke bekymre sig om, at det er svært for nyuddannede journalister at få arbejde. Retfærdigvis skal det dog siges, at SDU rent faktisk ikke uddanner så mange på den nuværende journalistuddannelse, som de har lov til.

Man kan ikke fortænke Niels Krause-Kjær og co. i deres planer. Intentionen er sådan set også god nok. Journaliststuderende savner akademisk viden, lyder kritikken, men det vil jo netop ikke gælde studerende på den nye uddannelse, da de jo har en universitetsbaggrund.

Bag de gode intentioner, aner man imidlertid ønsket om at ville give journalistuddannelsen på SDU et løft i forhold til mægtige Statskundskab, som Institut for Journalistik nu er blevet lagt ind under. Og så skal man heller ikke glemme de dejlige STÅ-midler, der følger med. STÅ står for studenterårsværk. Jo flere, der bliver færdig med uddannelsen, desto flere STÅ-penge får uddannelsen.

Jeg har dog svært ved at få øje på logikken i at oprette endnu en journalistuddannelse, sådan som situationen er lige nu. Men hold godt fast på ørerne, for det bliver værre endnu.

Gratis praktikanter

Det er nemlig planen, at uddannelsen skal indeholde et semesters praktik. Ulønnet praktik vel at mærke. En ganske uholdbar tanke der vil skabe kaos i den nuvæ-

rende praktikordning. Ulønnede praktikanter vil jo selvsagt ikke kunne deltage i den koordinerede praktiksøgning, og det vil kun tilføre mere forvirring på et område, der allerede er mere forvirrende, end godt er.

Det er og bliver KaJ's holdning, at praktikken skal være lønnet. Kun via en overenskomst og en uddannelsesaftale, som nu oven i købet indeholder et protokollat, der forpligter arbejdsgiverne til at sørge for kvalitet og læring i praktiktiden, sikrer man et gensidigt forpligtende forhold imellem praktikant og arbejdsgiver. En holdning som DJ og vores sosterorganisationer KaJO og JR deler.

Ulønnet praktik vil i realiteten betyde, at praktikstederne ikke længere har et ansvar over for praktikanterne. Det er det samme argument, KaJ og resten og branchen har brugt over for RUC-ledelsens forslag om at gøre praktikken SU-finansieret. Tanken om ulønnet praktik er faktisk så absurd, at selv arbejdsgiverne stædigt fastholder, at praktikken skal forblive lønnet. Derfor er det heller ikke realistisk, at den ulønnede praktik bliver til noget.

Selv om praktiktiden på den nye uddannelse bliver gjort lønnet, vil det ikke gøre KaJ venligere stemt. Uddannelsen er et skridt i den gale retning. Optaget skal ned, ikke op. Det sidste, vi har behov for, er endnu en journalistuddannelse.

dong@mail.djh.dk

Debat | Thomas Berndt, fmd. for KaJ's skolegruppe

STUDIEPLANER

Førstedelen – hvordan vil du have den?

På DJH bruger vi 18 måneder på at forberede os til et liv som praktikant. Tre semestre tager byggefundamentet for vores kommende liv som journalister.

Selv om 18 måneder ikke lyder af meget, kan vi sagtens nå at ruste os til en del på den tid – i hvert fald hvis vi udnytter tiden optimalt.

Spørgsmålet er så, om det er, hvad vi gør! Jo bedre vi er, desto større er vores chancer over for SDU'erne og RUC'erne på panikdagen og i tiden efter 8. semester – og desto mindre er behovet for at skære seks måneder af vores praktiktid til fordel for et ekstra semester på skolen, som Evalueringssinstituttet samt DJH's ledelse og undervisere har foreslået.

Jeg tror imidlertid, at vi godt kan forbedre førstedelen – både fagligt og praktisk – uden, at det kræver flere penge eller mere tid.

Samfundsfag kan efter min personlige mening begynde på et højere niveau end i dag. Vil nogen

have det basale med, kan det overlades til selv læsning.

Apropos samfund kan vi bytte om på Samfundsfagsopgaven på 2. semester og 1.-årsprojektet. Så ligger den store opgave ikke i bagehovedet, mens vi skriver "samf" – og måske lærer vi i løbet af projektets noget, som vi gerne vil skrive samfundsopgave om.

Vi kan også kombinere samfundsfag med research-opgaver og workshop. Der beskæftiger vi os alligevel med masser af samfundstof. Mon ikke vi kan kombinere og målrette forløbene, så vi lærer mere – på samme tid.

Oplagt er det også at sætte luppen over Den gode Historie. Ti procent af vores samlede tid på skolebænken bliver brugt på Den gode Historie. Lærer vi nok på den tid?

Måske. Måske ikke. Spørgsmålet er dybest set: Hvordan vil DU have førstedelen?

I det seneste nummer af IB kom T. Kaare Smith, 3. sem. med

nogle konkrete idéer til, hvordan vi kan gøre foto-uddannelsen bedre. Fedt, lad os få mere af det.

Næsten dagligt hører jeg studerende komme med kritik af eller forslag til DJH, især førstedelen. Så lad os da få en åben debat om, hvad det er, vi vil have.

Selv går jeg på 7. semester, så mange af tingene på 1.-delen ligger efterhånden i det bagerste af mit hoved og har sikkert ændret sig siden da.

Hvis KaJ skal have styrke til at forbedre førstedelen, bliver vi imidlertid nødt til at vide, hvad, det overhovedet er, vi ønsker os af den.

Derfor håber jeg, at masser af DJH'ere vil give deres besyv i debatten om de første tre semestre. I kan skrive et læserbrev til "Bunken", og I er også meget velkomne på moderne cirka hveranden mandag i KaJ's skolegruppe. Så kan vi få en førstedel, som vi aldrig har fået den før!

thbe@mail.djh.dk

Noget med patter – vind en bordgrill

Kold snaps, lun medister, ro'kål, deller i knytnevstørrelse, risalamande, 3 slags benfri sild. Hvad mere kan et menneske ønske sig til julefrokosten? Svaret er smeltet ost. Og for at bringe sne, romantik og smeltet ost ind i en ung journaliststuderendes hjem udlodder Sandhedskommissionen op til jul en let brugt bordgrill "til det hele."

En intensiv idéudvikling førte til følgende emne for konkurrencen: Noget med patter. Find på noget med patter, send noget ind til bagsiden og vind en grill, der har tilhørt Jens Munk, 2. semester. Det er uvist, hvad Jens har brugt den til, men den burde efterhånden være ren.

SANDHEDSKOMMISSIONEN

Optakt til næste bagside:

Sandhedskommissionen har gennem de seneste 3 måneder i en journalistisk boogie-woogie, med de tungeste drenge i branchen, gravet snask frem fra ringbind, aflyttet æggende telefonsamtaler og sammenkørt lister i et tempo, som kunne gøre selv Flemming Svith våd i haserne. Alt sammen inden for betonen på DJH. Der foreligger i øjeblikket på bagsideredaktionens kontor foran Frøberts stol til flere omgange Deadline, et par Profilen-udsendelser og en enkelt udgave af "Par på prøve". Alt dette vil blive offentliggjort i næste ombæring af Illustreret Hammer. Men som en cadeau de Noël til de tålmodige bringer Sandhedskommissionen hermed en forsmag...

Afsløring: den etniske linje – en succeshistorie

Det lyder som et pizzeria for den kropsbevidste fast food-forbruger, men der er tale om den største succeshistorie om indvandrere siden Hasan Al went pro. Den etniske linje på DJH er skjult i det daglige, og der er reelt ingen, der ved, hvad den etniske linje er for en størrelse. Uden nogen eksistensberettigelse som sådan, så Sandhedskommissionen sig tvunget til at undersøge linjen til bunds. Blandt andet ved uden hjælp fra DICAR at sammenkøre en håndfuld lige gyldige lister i Excel. Resultatet peger i én retning, nemlig at linjens væsentligste formål er at gøre negrene hvide!! Beviset på denne horrible påstand findes på 400-gangen. Han hedder Roger Buch. For få årtier siden var han en lille dreng i Benin. Her følger de to Rogers data; sammenhængen er åbenbar.

Her ses en ung version af Roger Buch. Dengang var han en neger fra Benin. Sandhedskommissionen støtter Lille-Roger med 170 kroner om måneden gennem Børnefonden.

Lille-Roger

- ▶ Fysiske kendetegn: Sund, ser godt ud
- ▶ Familiestatus: Polygam familie med to koner og seks børn
- ▶ Indkomst: Lav, gennem landbrug
- ▶ Økonomisk status: Under fattigdomsgrænsen
- ▶ Livret: Majsgrød (af mangel på alternativer)
- ▶ Bopæl: Lontonkpa i Zou-distriktet, 142 kilometer fra Cotonou, som er handelscentrum i Benin
- ▶ Særlige kendetegn: Ung, livlig, social

Store-Roger

- ▶ Fysiske kendetegn: Sund, ser godt ud
- ▶ Familiestatus: Monogamt gift, tre børn og tre delebørn
- ▶ Indkomst: Ekstremt høj, står meget op
- ▶ Økonomisk status: Har råd til de helt dyre hårplejeprodukter
- ▶ Livret: Rådhuspandekager
- ▶ Bopæl: Randers
- ▶ Særlige kendetegn: Ung, livlig, ekspertkilde

Anders Lund Madsen sviner bagsiden til

Der skulle ikke gå mange sekunder fra det øjeblik, da Anders Lund Madsen fik seneste eksemplar af Illustreret Hammer i hånden, til en byge af vederstyggeligheder hagede ned over bagsiden.

-Det virker meget ustruktureret!

-Og hvem er det billede af? Er det Hans Engell? Det er bare en meget mærkelig beskæring af det. Hvis man vælger en så tæt beskæring af en mand, så skal han have en bedre næse end Hans Engell!

-Det bærer lidt for meget præg af, at man har haft lidt for meget plads og lidt for lidt tekst. Og så vælger man at gøre det skråt, ja fint, men det har vi ligesom prøvet!

-Der er meget, der er indforstået. Så føler jeg mindreværd, og så bliver jeg hidsig!

-Og hvem er denne Minke?

[-Det er rektor.]

Nå nå, så skal det være fint. Da jeg var der, da var han underlærer. Minke...kan man hedde Minke?

Praktik på "Selvtillid for viderekomne"

Efter Qvortrups entré på Se og Hør har en af den farvestrålende journalistiks flagskibs nærmeste konkurrenter haft ekstra svært ved at tiltrække praktikanter. Det nynazistiske månedsmagasin "Selvtillid for viderekomne" er personligt godkendt af Pia Færing til en 6 måneders praktikantstilling. Vi bringer her magasinets praktikopslag.

"Hvil du osse hjem og interwiewe Soren Kam, og har du løst til at prøve at arbejde i et utilgiveligt barsk arbejdsmiljø, så skal du søge "Selvtillid for viderekomne". Vi tilbyder fast bopæl med mosionsrum (den berygtede jødepude), og redaktionen har en billig all-you-can-eat kosher buffet (go' gefille fish!). Du får lov til at lave hvad du vil, bare det er noget med Krystalnatten, 2. verdenskrig (uafgjort) eller negre. Som ekstra frønsegoder tilbyder vi sy-selv-læder-undervisning og refændering af dine udgifter til reparation af buler i din bil."

Månedens Minke:

Tidligere underlærer på DJH, nuværende rektor samme sted Kim Minke, har i de seneste dage været offer for en udbredt velfærdssygdom. Kim har efter eget udsagn oplevet følgevirkningerne af for meget havearbejde, og han måtte i onsdags ringe afbud til Jan Dyberg for ikke at blive løst ud af skolen med ansigtet forrest. Men Minke kæmpede en heroisk kamp mod et hold i nakken og halsbetændelse, hvilket gjorde ham i stand til at besvare "de tre skarpe":

Hvor er du henne?

"Jeg er lige stået af toget fra København, og jeg står nu på Århus Banegård."

Hvad laver du?

"Jeg fordojer indtrykkene fra det møde, jeg var til i København. Det var et møde i Danske Mediers Forums Uddannelsesudvalg, hvor jeg skulle præsentere et oplæg om DJH."

Hvem er du sammen med?

"Jeg er ret alene."

LØBENDE NYT

- ▶ Bagsidens næsthurtigste mand, Morten Szygenda, blev nr. 12.483 i tiden 4.18.49 i dette års ekstrahårde supersvære New York Marathon!

Det smukke kunstværk der pryder hele bagsiden er indsendt af Uwe Max Jensen, 1. semester, som et debatindlæg. Vi mener, at den egner sig bedre til noget andet.

Bud på værket kan afgives til Sandhedskommissionen på bagsiden@mail.djh.dk